ORTODOKSİA

AHLAKÎ VE DİNÎ RESALE

İMTİYAZ SAHİBİ : HRİSTOPOLİS MİTROPOLİTİ
MELETİOS LUKAKİS

MAHAL İDARE : FENER RUM PATRİKHANESİ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΗΘΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ ΣΤ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1931 ΤΕΥΧΟΣ 70

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
† Ο ΧΡΙΣΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
1931

Digitized by the Internet Archive
in 2025

https://archive.org/details/ortodoxia-series-2_1931-10_70

ΤΟ Β^ΟΝ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑΣ ΦΩΤΙΟΥ ΤΟΥ Β΄

Ἡ Πατριαρχεία Φωτίου τοῦ Β΄, ἧς τῇ 7 παρόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου συνεπληρώθη ἐπ᾿ αἰσίοις τὸ Β^ον ἔτος, ἤνοιξε νέαν ὅλως προοπτικὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐνεφύσησεν εἰς αὐτὴν εὐρεῖαν δημιουργικὴν προσπάθειαν, ἔδωκεν εἰς ὅλους τὴν συνείδησιν μιᾶς νέας ζωῆς.

Φώτιος ὁ Β΄ ἔχει τὴν πρωτοτυπίαν ἐκείνην ἡ ὁποία μᾶς κάμνει νὰ σκεφθῶμεν τὴν Αὔριον. Ἡ ἱστορικὴ αἴγλη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Τὸν συγκινεῖ. Πέριξ Αὐτοῦ βομβεῖ ὁ ἀντίλαλος τῆς Ἱστορίας. Ἔχει εὐρείας γενικὰς ἀπόψεις. Ἡ συσσωμάτωσις τῆς Ἱεραρχίας εἶναι ἡ φιλοδοξία Του, ἡ ἐξύψωσις τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἔργον Του.

Κτίζει μὲ σταθερότητα. Ἔχει καὶ θέλησιν καὶ ὀξυδέρκειαν καὶ ἠρεμίαν. Ἔχει θαυμασίαν ἀντίληψιν διὰ τὴν ἁρμοδιότητα, διὰ τὸ καθῆκον, διὰ τὴν συνέχειαν, διὰ τὴν διάρκειαν. Τὰ κεφάλαια τῆς προσωπικότητός Του εἶναι ταχύτης περὶ τὴν ἀντίληψιν, τὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν, βάθος, θερμότης, καὶ ἐνθουσιασμός. Καὶ τὸ ἑνιαῖον ἔχει καὶ τὸ συγκεκροτημένον κρατεῖ. Ἡ προσπάθειά Του εἶναι καὶ ἐπίμονος καὶ γενικὴ καὶ ὁμοιογενής.

***

Τὰ δὲ ἀποτελέσματα ἄριστα. Ἡ ἀνασυγκρότησις εἰς ἑνιαῖον σύνολον καὶ ἡ βελτίωσις τοῦ ὑπάρχοντος, ἰδοὺ ἡ κατεύθυνσις τῆς Πατριαρχείας Φωτίου τοῦ Β΄. Ἀγαθὸν ἔργον, ἄριστον. Πατριαρχεία ἐπιβολῆς καὶ λαμπρότητος. Ἀνεστήλωσε τὴν ἐμπιστοσύνην, τὸν σεβασμόν. Ἔφερε τὴν ἐξυγίανσιν εἰς

τὰ οἰκονομικὰ πράγματα. Αἱ ἀοριστίαι ὑπεχώρησαν, τὰ νέφη διελύθησαν, αἱ ἀνωμαλίαι ἐξέλιπον, ἡ ἠρεμία ἀποκατέστη. Ἀφύπνισε τοὺς ἱεροὺς Κανόνας καὶ ἐνεψύχωσε τὴν πανορθόδοξον ἐπιβολὴν τοῦ Θρόνου.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπεβλήθη εἰς ὅλους. Τοῦτο ἤδη εἶναι ἀρκετόν, εἶναι πολύ, εἶναι τὸ ὅλον. Τοῦτο σημαίνει τὴν παρουσίαν μεγάλων κεφαλαίων, ἐξαιρετικῶν προσόντων. Τοῦτο δίδει τὴν ὑπόσχεσιν καλυτέρας Αὔριον. Τοῦτο εἶναι εὐοίωνον, λίαν ἀνακουφιστικόν, εἶναι παρήγορον.

Μικρὰ ἀνασκόπησις τῶν γενομένων κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος θὰ δικαιώσῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς ἡμῶν. Καὶ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς Πατριαρχείας Φωτίου τοῦ Β΄ ηὐλογήθη παρὰ τοῦ Κυρίου κατὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀγαθωσύνην.

Ρίψωμεν ἐν πρώτοις ἐταστικὸν βλέμμα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν θέσιν τοῦ Πατριαρχείου, τὴν ἔναντι τῆς σεβαστῆς ἡμῶν Τουρκικῆς Κυβερνήσεως πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐπισκοπήσωμεν ἀκολούθως τὴν θέσιν καὶ τὸ ἔργον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου εἰς τὴν ζωὴν τῆς καθόλου Ὀρθοδοξίας, ἔνδον τε αὐτῆς καὶ πρὸς τὰ ἔξω, ἐν ταῖς σχέσεσι τουτέστι πρὸς τὰς ἄλλας Ἐκκλησίας: Ἀγγλικανικὴν καὶ Παλαιοκαθολικήν.

Α΄. Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ηὐτύχησε νὰ εὐλογήσῃ τὴν ἐγκαινιασθεῖσαν Τουρκοελληνικὴν φιλίαν καὶ νὰ ἴδῃ τὸν εὐσεβέστατον Κυβερνήτην τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλλάδος δὶς ἐπισκεπτόμενον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους τὸ σεπτὸν Πανορθόδοξον Κέντρον. Ηὐτύχησε νὰ εὐλογήσῃ τὴν μεγάλην προσπάθειαν ἥτις καταβάλλεται διὰ νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ἡ ἐμπιστοσύνη, ἡ φιλία καὶ ἡ συνεργασία μεταξὺ τῶν δύο Χωρῶν. Εἴμεθα εὐτυχεῖς εὑρισκόμενοι ἐνώπιον τῆς πραγματοποιήσεως μιᾶς πλήρους ἐμπιστοσύνης καὶ συνεργασίας αὐτῶν.

Τὸ ἱστορικὸν τοῦτο γεγονός, ὀφειλόμενον εἰς τὸ μεγαλουρ-

γὸν πνεῦμα τῶν Κυβερνητῶν τῶν δύο Λαῶν, καὶ ἀποβλέπον εἰς τὴν ἀλληλοσυμπλήρωσιν αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ἀνορθώσεως καὶ εὐημερίας αὐτῶν, εὗρῆκε βαθυτάτην ἀπήχησιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία πάντοτε εὔχεται ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἑνώσεως τῶν πάντων. Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς βαθείας καὶ εἰλικρινοῦς συμφιλιώσεως ἤρχισε νὰ ἔχῃ τοιαῦτα λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ὥστε, ὡς παρετηρήθη ἤδη ὑπὸ τῶν ξένων, νὰ καθίσταται ἤδη αἰσθητὸν διεθνῶς.

***

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπογραφὲν ὑφ᾽ ὅλων τῶν Ἀντιπροσωπειῶν αὐτῆς καὶ ἐδόθη εἰς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸ Πιστοποιητικὸν τῆς προσωπικῆς καταστάσεως καὶ τῆς Πατριαρχικῆς Αὐτῆς ἰδιότητος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη καὶ τὸ σχετικὸν νοφούσιον, γεγονὸς ὅπερ ἐχαιρετίσθη μετὰ βαθείας ἀνακουφίσεως καὶ χαρᾶς ὑπὸ τῶν Ὀρθοδόξων.

***

Ἡ ἀνταλλαγὴ χαιρετιστηρίων τηλεγραφημάτων μετὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ Πασᾶ καὶ τοῦ Ἐξοχωτάτου Πρωθυπουργοῦ Ἰσμὲτ Πασᾶ ἐπ᾽ εὐκαιρίᾳ ἑορτῶν τοῦ Κράτους ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς θερμὴ καὶ ἁβρόφρων.

***

Εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἴμβρου ἐπετράπη νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν αὐτοῦ. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐχαιρετίσθη μὲ βαθεῖαν ἀνακούφισιν καὶ χαράν. Ἤρχισε νὰ ὀρθρίζῃ νέα ἐκκλησιαστικὴ περίοδος.

Β΄. Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΘΡΟΝΟΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Η ΠΡΟΣΥΝΟΔΟΣ

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ἐν τῇ διακρινούσῃ Αὐτὴν πηγαίᾳ ἐμπνεύσει καὶ τῷ ἀνυστάκτῳ ἐκκλησιαστικῷ ζήλῳ, ἔδωκε συνέχειαν εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς καθόλου Ὀρθοδοξίας προσπαθείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Προώθησε τὴν διὰ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει συνελθούσης Ἐπιτροπῆς ἐγκαινιασθεῖσαν Πανορθόδοξον Κίνησιν εἰς τὸ δεύτερον αὐτῆς στάδιον, τουτέστι τὴν Προσύνοδον. Τὴν 24ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ὥρισεν ὡς χρόνον συγκλήσεως τῆς Προσυνόδου τὴν Κυριακὴν τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς τοῦ 1932 (19 Ἰουλίου 1932).

Ἡ σημασία καὶ ἡ σπουδαιότης τῆς συγκροτήσεως Πανορθοδόξων Συνελεύσεων εἶναι μεγάλη. Περὶ τούτων ἔχουσιν ἤδη γραφῇ ἀρκετὰ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπ' αἰσίοις γενομένης συγκλήσεως τῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1930. Αἱ Πανορθόδοξοι Συνελεύσεις ἀνταποκρίνονται εἰς βαθεῖαν ἀνάγκην ἁπασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Δέον νὰ ἐναρμονισθῶσι τὰ διάφορα ρεύματα εἰς τὰ μεγάλα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα τῆς Ὀρθοδοξίας, νὰ μελετηθῶσιν αἱ διάφοροι ἀνάγκαι αὐτῆς, νὰ ληφθῶσι τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, νὰ κατανοήσωσιν αἱ Ἐκκλησίαι ἀλλήλας εἰς σφυρηλάτησιν τοῦ πνεύματος τῆς ἑνότητος αὐτῶν, εἰς ἐπίγνωσιν βαθυτέραν τῆς καταστάσεώς των καὶ συντονισμὸν τῶν ἐπὶ μέρους καταβαλλομένων προσπαθειῶν, νὰ βιωθῇ τὸ πνεῦμα τῆς Οἰκουμενικῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ νὰ ρυθμισθῇ ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἀναγέννησιν καὶ νέαν ἐπάνθισιν.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος πρὸς μείζονα σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἤδη ἀπὸ τοῦ

πρώτου ἔτους τῆς Πατριαρχείας Φωτίου τοῦ Β' προῆλθεν εἰς ἀνταλλαγὴν σπουδαστῶν μετὰ τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοῦθ' ὅπερ στοχάζεται τὸ μὲν τὸν καταρτισμὸν θεολόγων οἱ ὁποῖοι οἰκειούμενοι ἕκαστος τὸ πνεῦμα, τὴν γλῶσσαν, τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὸν πολιτισμὸν ἑκάστης αὐτῶν, χρησιμοποιηθῶσιν ἀκολούθως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Πατριαρχείου, τὸ δὲ τὴν βαθυτέραν κατανόησιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀμοιβαίως καὶ ἐνίσχυσιν τῆς πρὸς ἀλλήλας ἀγάπης.

Ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸ Βον ἔτος τῆς Πατριαρχείας Φωτίου τοῦ Β' ἐνίσχυσε τὸν θεσμὸν τοῦτον, ὅστις θέλει ἐξυπηρετήσῃ τὰ μάλιστα τὸ πνεῦμα τῆς ἑνότητος καὶ τῆς συνεργασίας. Καὶ ἤδη ἐστάλησαν εἰς Σερβίαν, Ρουμανίαν καὶ Πολωνίαν ἐκ τῶν νεωτέρων ἀποφοίτων τῆς ἡμετέρας Θεολογικῆς Σχολῆς. Ἦλθον δὲ εἰς αὐτὴν σπουδασταὶ ἐκ τῶν Ἐκκλησιῶν Σερβίας, Κύπρου, Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος ἐν τῷ ἐνδιαφέροντι αὐτοῦ πρὸς τὴν καθόλου Ὀρθοδοξίαν ἔκθυμον παρέσχε τὴν συναντίληψιν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἀντιοχείας, τρωθεῖσαν ὑπὸ ἐσωτερικῆς διαιρέσεως καὶ ἀνωμαλίας. Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων μεγάλας κατέβαλε προσπαθείας ὅπως πείσῃ τὰς δύο ἀντιμαχομένας μερίδας εἰς συνεννόησιν, ὑποδείξας προσφόρους τρόπους κανονικῆς λύσεως.

Ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ἐλπίδα ἡ εἰρηνευτικὴ λύσις προσέκρουσε, καὶ ἡ Ὀρθοδοξία ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκινδύνευε νὰ ἐκτεθῇ εἰς σοβαροὺς κινδύνους, ἐὰν μὴ ἐγκαίρως ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος προήρχετο εἰς τὴν λύσιν τῆς ἀναγνωρίσεως σεως ὡς Πατριάρχου τοῦ ἀπὸ Τριπόλεως Ἀλεξάνδρου.

Οἱ λόγοι δι' οὓς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προέβη εἰς τὴν τοιαύτην αὐτοῦ ἀπόφασιν εὕρηνται ἐν τῇ δημοσιευομένῃ

ἐν τῇ ***Ὀρθοδοξίᾳ*** (Ἔτος 1931, σελ. 270) Ἐκθέσει τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Τραπεζοῦντος κ. Χρυσάνθου, Ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Ἑρμουπόλεως κ. Νικολάου, Ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, καὶ Πτολεμαΐδος κ. Κελαδίωνος, Ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Εἶναι δὲ ἕτοιμος ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος νὰ συνεχίσῃ τὰς προσπαθείας αὐτοῦ διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν Ἀντιοχείας εἰς ἀποκατάστασιν ἐν αὐτῇ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης, ὡς πάντοτε ἐλπίζει.

Εἶναι θλιβερόν, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κόσμος ὅλος φέρεται εἰς γενικὴν περισυλλογὴν καὶ οἱ Λαοὶ βαδίζουσι σταθερῶς μὲ ἀξιοθαύμαστον ἀνάνηψιν εἰς ἀμοιβαίαν συνεννόησιν καὶ συνεργασίαν, νὰ ὑπάρχῃ τμῆμα τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας εὑρισκόμενον ἐν ἐσωτερικῇ διαμάχῃ καὶ συγχύσει. Εἶναι θλιβερόν, καθ' ὃν χρόνον ἡ Ὀρθοδοξία ζητεῖ νὰ συντονίσῃ πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς εἰς ἀνασυγκρότησιν καὶ ἀναγέννησιν, τμῆμα αὐτῆς, ἔχον ἱστορίαν παλαίφατον καὶ ἀποτελοῦν ἕνα ἐκ τῶν περιπύστων ἀρχαίων Πατριαρχικῶν Θρόνων, νὰ μὴ ζητῇ νὰ παραμερίσῃ τὸν κίνδυνον τῆς ἐξαρθρώσεως καὶ ἀποσυνθέσεως.

Ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως ἔχει λόγους νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη αἰσίως θὰ τερματισθῇ προσεχῶς. Πιστεύει ὅτι εἰς τὸ βάθος πάντων τῶν ὑπευθύνων ἐκπροσώπων τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχει ὁ εἰλικρινὴς πόθος τῆς εἰρηνεύσεως καὶ ἀναπλάσεως. Νικηταὶ θὰ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ δείξωσι περισσοτέραν ὑποχωρητικότητα, μεγαλυτέραν νηφαλιότητα, πλείονα μετριοπάθειαν, λήθην καὶ ἐξόφλησιν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἔγιναν χθές. Ἡ αὔριον ἔχει πολλάκις ἀνάγκην ἀπὸ τὴν λήθην τῆς χθές. Ἡ ἐξύψωσις ἔχει βάθρον τὴν ταπείνωσιν. Ἡ σωτηρία προαπαιτεῖ τὴν ἀγάπην.

ΑΙ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗι ΡΩΣΣΙΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΠΑΡΟΙΚΙΑΙ

Ἡ μέριμνα τὴν ὁποίαν ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος ἀνέπτυξεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Μητροπολίτου Εὐλογίου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν Ρωσσικῶν ἐν Εὐρώπῃ Παροικιῶν ὑπῆρξε τὰ μάλιστα ἀξιόλογος. Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα νὰ ἀναλύσωμεν τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα. Ἡ ***'Ορθοδοξία*** διεπραγματεύθη τοῦτο ἐν ἐκτάσει. Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εὑρέθη εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεώς του.

Ἡ σύνεσίς του ἐπρυτάνευσεν· ἡ συναίσθησις τοῦ γοήτρου του ἐκορυφώθη· ἡ ἀγάπη του ἐξώρμησεν ἀκαταμάχητος. Ἡ ἐγκατάλειψις τυχὸν χιλιάδων Ὀρθοδόξων εὑρισκομένων ἐν κανονικῷ ἐδάφει τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τέκνων Ἐκκλησίας ἥτις τὴν ἐν Χριστῷ γέννησιν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτῆς εὗρε διὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως, ὑπάρξεων αἱ ὁποῖαι εὑρεθεῖσαι ἐκτεθειμέναι εἰς πολλοὺς κινδύνους κατέφυγον εἰς τὴν ἔχουσαν τὴν γενικωτέραν μέριμναν πασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Ἐκκλησίαν, θὰ ἦτο ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπάρνησις ἑαυτοῦ, ἐγκατάλειψις τῆς ἀποστολῆς του, ὀλιγωρία ἀσύγγνωστος περὶ τὸ καθῆκον, ἐκδήλωσις ἀθεραπεύτου μαρασμοῦ. Ἀλλὰ «τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει».

Τὸ βάθος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐφάνη εἰς πολλὰ ζητήματα, εἰς ὅλην τὴν σταδιοδρομίαν Της. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ ὅμως ζήτημα διετρανώθη κατὰ τρόπον ἐπιβλητικώτερον. Τὸ πνεῦμά Της ἐξέλαμψε φαεινότερον. Ἡ προσήλωσις εἰς τὸ καθῆκόν Της ἐνθουσιωδεστέρα. Ἡ ἔξαρσις εἰς τὴν ἀντίληψίν Της καταπλήσσουσα. Τὰ ἔργα ὑφαίνουν τὸ ἐγκώμιόν Της. Οἱ λόγοι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην εἶναι κατώτεροι τῆς πραγματικότητος.

ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΚΑΙ Η ΓΙΟΥΓΟΣΛΑΒΙΑ

Κατὰ Ἰανουάριον ἐ. ἔ. ἐπεσκέφθη τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ Ἐξοχώτατος Πρέσβυς τῆς Γιουγοσλαβίας κ. Liob Neschitch ἐν συνοδείᾳ τοῦ Ἀκολούθου τῆς Γιουγοσλαβικῆς

Πρεσβείας κ. Vladimir Stcherbina, γενόμενος δεκτὸς κατὰ τὸ σχετικὸν ἐπίσημον Πρωτόκολλον. Ὁ κ. Πρέσβυς ὑπέβαλε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τὴν ἔκφρασιν τοῦ βαθυτάτου πρὸς Αὐτὴν σεβασμοῦ τῆς Γιουγοσλαβικῆς Κυβερνήσεως, διεβεβαίωσεν Αὐτὴν περὶ τῆς εὐλαβοῦς καὶ ἐνθουσιώδους ἀφοσιώσεως τοῦ Σερβικοῦ Ἔθνους πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ ἐξητήσατο τὰς Πατριαρχικὰς εὐλογίας ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑαυτοῦ.

Πρὸς ταῦτα ἀπαντῶσα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐξέφρασε θερμὰς εὐχαριστίας, ἐξῆρε τοὺς ἱεροὺς δεσμοὺς τοῦ εὐγενοῦς Σερβικοῦ Ἔθνους πρὸς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν, καὶ διηρώτησε περὶ τῆς ὑγείας τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Πατριάρχου Βαρνάβα καὶ τῶν Μελῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἔχουσα μεθ' Ἑαυτῆς τὸν Μητροπολίτην Λαοδικείας ἀνταπέδωκεν εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὴν ἐπίσκεψιν, ἀποδοθεισῶν Αὐτῇ ἐξαιρετικῶν τιμῶν.

Ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Γιουγοσλαβίας Ἀλέξανδρος ἀπένειμε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τὸ Παράσημον τῆς Μεγάλης Ταινίας τοῦ Ἁγίου Σάββα εἰς ἔκφρασιν τῶν πρὸς Αὐτὴν καὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον αἰσθημάτων βαθείας στοργῆς καὶ σεβασμοῦ τῆς Α. Μεγαλειότητος καὶ τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας. Τὴν 31ην Μαΐου προσελθὼν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὁ Πρεσβευτὴς ἐν συνοδείᾳ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γιουγοσλαβικῆς Πρεσβείας ἐπέδωκε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι, παρουσίᾳ τῶν μελῶν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τὰ ἔνσημα τοῦ Παρασήμου. Αἱ ἀνταλλαγεῖσαι προσφωνήσεις ἦσαν ὅλως ἐγκάρδιοι.

ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΚΑΙ Η ΠΟΛΩΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, θέλων νὰ διατρανώσῃ τὰ πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον τὸν

Β΄ αἰσθήματα τιμῆς καὶ σεβασμοῦ τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, ἀπένειμεν αὐτῷ κατὰ Μάρτιον τοῦ 1930 τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἐθνικοῦ Τάγματος τῆς Ἀναγεννήσεως τῆς Πολωνίας. Ἡ δὲ Πολωνικὴ Κυβέρνησις προσέφερε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι ὡς δῶρον πολύτιμον ὡρολόγιον τραπέζης, ἱστορικῆς καὶ ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

Ἡ Α. Θ Παναγιότης, ἀνταποκρινομένη εἰς τὰς εὐγενεῖς ταύτας ἐκδηλώσεις, ἀπέστειλε τῷ Ἐξοχωτάτῳ Προέδρῳ τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας ὡς δῶρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, πολιούχου τῆς Α. Ἐξοχότητος, καὶ ὡραῖον Σταυρόν. Τὰ Πατριαρχικὰ ταῦτα δῶρα προσεκόμισεν εἰς Βαρσοβίαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σάρδεων καὶ Πισιδίας κ. Γερμανὸς ἐν συνοδείᾳ τοῦ Α΄ Διερμηνέως τῶν Πατριαρχείων κ. Σπ. Κωνσταντινίδου κατὰ μῆνα Δεκέμβριον, γενόμενος τιμητικώτατα δεκτός.

Γ΄. Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ἐν Λονδίνῳ συνέρχεται τὰς ἡμέρας ταύτας ὁλόκληρος ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ὡς ἐπιστήμη, ὡς ἀγάπη, ὡς φῶς, ὡς εὐλογία. Συναντᾶται μετὰ τῆς φίλης Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Αἱ συνεννοήσεις πᾶσαι διεξήχθησαν διὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ συγκεντροῦντος τὴν ὅλην Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ ἀνακεφαλαιοῦντος αὐτήν. Τίς δύναται νὰ ὑπολογίσῃ τὴν μεγάλην σημασίαν τοῦ γεγονότος; Τίς δύναται νὰ διΐδῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κλώθει ἡ θεία Πρόνοια;

Αἱ μετὰ τῶν Ἀγγλικανῶν, ὡς καὶ μετὰ τῶν Παλαιοκαθολικῶν, φιλικαὶ ἡμῶν σχέσεις τείνουν νὰ ἀνυψωθοῦν εἰς ἀδελφικάς. Διὰ πάντων τούτων εὐλογεῖται τὸ ἅγιον ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τοῦ θελήσαντος ἵνα ποτὲ **γένηται μία ποίμνη εἷς ποιμήν.**

Δι' αὐτῶν γινόμεθα οἱ μυσταγωγοὶ τῆς μεγάλης ἐντολῆς τοῦ Κυρίου ***ἵνα ἓν ὦμεν,*** συνεργάται αὐτοῦ, ἐργαζομένου ἕως

ἡμέρα ἐστίν. Αἱ ὁδοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἀνεξιχνίαστοι, ἡ ἀγάπη αὐτοῦ ἄφατος, ἡ σοφία ὑπέρμετρος, ἡ δύναμις ἀκατάλυτος.

Τίς δύναται νὰ ἐγείρῃ εἰς αὐτὴν φραγμούς, ἢ νὰ προδικάσῃ μὲ τὴν ἀπαισιοδοξίαν του τὰ πράγματα; ἢ νὰ ἀνακόψῃ τὸ ἔργον τῆς θείας βουλήσεως μὲ τὴν στενοκαρδίαν του;

***

Ἐν εὐσυνόπτῳ ἀνασκοπήσει διετρέξαμεν ὅσα κατὰ τὸ Βον ἔτος τῆς Πατριαρχείας Φωτίου τοῦ Β΄ ἐγένοντο ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἡ ὁποία προκάθηται συμπάσης τῆς Ὀρθοδοξίας. Πόσον τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἅγιον, πόσον ὑψηλόν! Διὰ μέσου ὅλων τῶν κατευθύνσεών της, τῶν μεγάλων μεριμνῶν της, εἰς ἓν μόνον ἀποβλέπει, ἑνὸς μόνου στοχάζεται: πῶς νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὰ ἀνθρωπιστικὰ παραγγέλματα, πρὸς τὰ ἰδεώδη τοῦ ἀληθινοῦ Πολιτισμοῦ.

Ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον, τοὺς αἰωνοβίους κρουνούς του, ἔχει ρεύσῃ πολύτιμον μέρος ἀπὸ τὸ πεντάσταγμα τῆς ἀνθρωπίνης δυναμικότητος εἰς φῶς καὶ παραμυθίαν τῶν ἀνθρώπων, εἰς χειραγώγησιν καὶ οἰκοδομὴν αὐτῶν. Συνεχίζεται ἐν αὐτῷ πάντοτε ἡ δημιουργικὴ προσπάθεια διὰ τὸ ἀγαθόν, διὰ τὴν ἐξύψωσιν. Σήμερον δίδει εἰς αὐτὴν πνοὴν καὶ ρυθμὸν θαυμάσιον Φώτιος ὁ Β΄, προσωπικότης εὐπαθὴς δι' ὅ,τι ὑψηλὸν καὶ εὐγενές. Ὁ ἀκραιφνὴς Αὐτοῦ ζῆλος διανέμει τὴν ἀληθῆ οὐσίαν τοῦ σίτου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν Φαναρίῳ, τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1931.

† Ο ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Ο ΘΡΟΝΟΣ

Η Βα ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Ἡ 7η Ὀκτωβρίου, Βα Ἐπέτειος τῆς Πατριαρχικῆς ἐκλογῆς Φωτίου τοῦ Β΄, παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν ὅπως διατρανωθῇ ἡ πρὸς τὸ σεπτὸν Αὐτοῦ πρόσωπον ἀγάπη καὶ τιμὴ ἐκ μέρους πάντων.

Σύμπασα ἡ Ἱεραρχία ἐπεσκέφθη ἐν σώματι τὴν Α. Θ. Παναγιότητα. Ὑπέβαλον σέβη εὐλαβῆ ἡ Πατριαρχικὴ Αὐλὴ καὶ οἱ Ὀφφικιάλοι. Προσῆλθον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἱκανοὶ ἐκ τῶν ἐπισήμων κύκλων, Δημοσιογράφοι, ὁ Κλῆρος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὰ Κοινοτικὰ Σωματεῖα καὶ πολλοὶ ἔγκριτοι Ὁμογενεῖς.

Εἰς τὴν παρατεθεῖσαν τὴν μεσημβρίαν Πατριαρχικὴν τράπεζαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυζίκου κ. Καλλίνικος, πρῶτος τῇ τάξει, προέπιεν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱεραρχίας ὑπὲρ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Παναγιώτατε,

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, οἱ ἐνταῦθα παρόντες Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ λοιποὶ συνδαιτημόνες ἐν εὐλαβεῖ συγκινήσει καὶ γηθόσυνοι χαιρετίζομεν τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διετίας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἔνδοξον καὶ ἁγιώτατον Πατριαρχικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἀναρρήσεως Αὐτῆς, ἐπευχόμενοι ὁλοψύχως μακροημέρευσιν ἐν ἀμεταπτώτῳ ὑγείᾳ καὶ ἑδραίαν στερέωσιν ἐπὶ τοῦ Θρόνου ὃν κλεΐζει εἰς δόξαν τοῦ ὀνόματος τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ καὶ ἐπ᾿ ἀγαθῷ τῆς ἁγίας Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος.

Πρὸς ταῦτα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

Ἀδελφοί,

Οἱ ὡραῖοι ὑμῶν λόγοι, αἱ θερμαὶ εὐχαί, ὡς καὶ τὰ πλήρη γνησίας καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ καλωσύνης αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἐκφράζετε πρὸς Ἡμᾶς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως δύο ἐνιαυτῶν ἀπὸ τῆς Ἡμετέρας ἐκλογῆς καὶ ἀνόδου εἰς τὴν ὑπάτην σκοπιὰν τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, οὐ μόνον συγκινοῦσιν Ἡμᾶς βαθύτατα, ἀλλὰ καὶ προκαλοῦσι τὴν ἄπειρον Ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς πάντας ὑμᾶς, τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφοὺς καὶ πολυτίμους καὶ ἐκλεκτοὺς συνεργάτας ἐν τῷ ἁγίῳ ἔργῳ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Ἂν καὶ κατὰ τὸ λῆγον σήμερον δεύτερον ἔτος τῆς Πατριαρχείας Ἡμῶν ἐγένετό τι καλὸν καὶ ὠφέλιμον εἴτε διὰ τὸν Θρόνον, εἴτε διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ὀρθοδοξίας, εἴτε διὰ τὴν Διαχριστιανικὴν Ἰδεολογίαν, ὀφείλομεν νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅ,τι καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ ἀφορμῇ διεκηρύξαμεν, ὅτι τοῦτο ἀνήκει ἀπολύτως εἰς τὴν ἁγίαν συνεργασίαν πάντων ὑμῶν, συνεργασίαν, ἥτις θὰ μείνῃ ἱστορική, ἐφ' ὅσον οὐδέποτε καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιστάσει αὕτη διεκόπη.

Τὴν σταθερὰν καὶ ἄπειρον πρὸς Ἡμᾶς ἀγάπην πάντων ὑμῶν διακηρύττοντες καὶ τὴν ἀφοσίωσιν ὑμῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁμολογοῦντες καὶ ἐπαινοῦντες, θερμῶς καὶ ἀπὸ μέσης καρδίας καὶ αὖθις εὐχαριστοῦμεν πᾶσιν ὑμῖν διὰ τοὺς ὡραίους λόγους καὶ τὰ ἀδελφικὰ αἰσθήματα καὶ εὐχόμεθα ὑγείαν καὶ τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν καὶ ἁγίων καθηκόντων ἡμῶν πρός τε τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τὸν ἔνδοξον Προκαθήμενον Ἁγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Θρόνον.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΙΣ

Μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος ἑωρτάσθη ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἡ Ἐπέτειος τῆς Ἀνακηρύξεως τῆς Δημοκρατίας, ἡ μεγάλη αὕτη τῆς Χώρας Ἑορτή, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀνακεφαλαίωσιν τῶν γονίμων προσπαθειῶν τοῦ μεγάλου Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ Πασᾶ, ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς, καὶ τῶν τετιμημένων Συνεργατῶν Αὐτοῦ.

Ὁ Πατριαρχικὸς Οἶκος ἐσημαιοστολίσθη καὶ ἐφωταγωγήθη. Ἀπέστειλε δὲ ἡ Α. Θ. Παναγιότης τὰ ἀκόλουθα Τηλεγραφήματα:

Τῇ Αὐτοῦ Ἐξοχότητι τῷ Προέδρῳ τῆς Δημοκρατίας
Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ Πασᾶ.

Εἰς Ἄγκυραν.

Ἐπὶ τῇ μεγάλῃ καὶ λαμπρᾷ Ἑορτῇ τῆς Δημοκρατίας, τῆς ὁποίας θεμελιωτὴς ἐγένετο ἡ Ὑμετέρα ἔνδοξος Ἐξοχότης, ἀπευθύνων Αὐτῇ ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ εἰλικρινεῖς συγχαρητηρίους προσρήσεις, εὔχομαι Αὐτῇ ἀμετάπτωτον ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Χώρας καὶ πρὸς δόξαν τῆς ἀγαπητῆς Πατρίδος.

Ὁ Ρωμαῖος Πατριάρχης **Φώτιος.**

29/10/31.

Τῇ Αὐτοῦ Ἐξοχότητι τῷ Πρωθυπουργῷ
Ἰσμὲτ Πασᾷ.

Εἰς Ἄγκυραν.

Ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ τῆς ἐνδόξου Δημοκρατίας ἐκφράζω τῇ Ὑμετέρᾳ τετιμημένῃ καὶ περινουστάτῃ Ἐξοχότητι θερμὰ καὶ ἐγκάρ-

δια συγχαρητήρια, εὐχόμενος Αὐτῇ ὑγείαν ἀκλόνητον καὶ ἐνίσχυσιν πρὸς συνέχισιν τοῦ λαμπροῦ Αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἔργου.

Ὁ Ρωμαῖος Πατριάρχης **Φώτιος.**

29/10/31.

Ἐπεσκέφθησαν δὲ τὸν Ἐξοχώτατον Νομάρχην Κωνσταντινουπόλεως ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Παναγιότητος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται Γέρων Ἅγιος Δέρκων κ. Ἀμβρόσιος καὶ Φιλαδελφείας κ. Μάξιμος, γενόμενοι τιμητικώτατα δεκτοί.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν. Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; Ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;

Ὑποκριτά, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.

Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

(Ματθ. Κεφ. Ζ' 1—9).

Ο ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ

Μετ' ἰδιαιτέρας ὅλως χαρᾶς ἡ ***Ὀρθοδοξία*** ἀναγράφει τὴν γενομένην τῇ 14ῃ τοῦ παρόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιγραμματέως τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Τεβφὴκ βέη, ἔχοντος μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Δόκτορα Ρεσὴτ Γκαλήπ, Βουλευτὴν Ἀϊδινίου.

Τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, εὑρισκομένης ἐν Χάλκῃ, ἐδέχθη ἐξ ὀνόματος Αὐτῆς τοὺς ὑψηλοὺς ἐπισκέπτας μετὰ πολλῶν ἐνδείξεων τιμῆς ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Μεγάλης Πρωτοσυγκελλίας Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Μάξιμος.

Ἐξ ὀνόματος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἀνταποδιδούσης τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, ἐπεσκέφθη τῇ 19ῃ Ὀκτωβρίου τὸν Ἐξοχώτατον Τεβφὴκ βέην εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Δολμᾶ Μπαξὲ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Δωρόθεος ἐν συνοδείᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Τουρκικοῦ Γραφείου, γενόμενος τιμητικώτατα δεκτός. Παρὰ τῇ Α. Ἐξοχότητι εὑρίσκετο ὁ ὡς ἄνω ἐλθὼν μετ' Αὐτῆς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα Δόκτωρ Ρεσὴτ Γκαλήπ, ὡς καὶ ὁ διαπρεπὴς Καθηγητὴς Γιουσοὺφ Ἀκτσούρα, Βουλευτὴς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ Α. Σεβασμιότης ηὐχαρίστησε θερμῶς διὰ τὴν γενομένην εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐπίσκεψιν, ἡρμήνευσε τὴν ἐπ' αὐτῇ χαρὰν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ὡς καὶ τὴν λύπην Αὐτῆς μὴ εὑρεθείσης ἐν Φαναρίῳ, μετέδωκε τοὺς Πατριαρχικοὺς χαιρετισμοὺς καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ εὐημερίας τῆς Χώρας καὶ ὑγείας τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ Πασᾶ, τοῦ Μεγάλου τῆς Χώρας Ἀναμορφωτοῦ, καὶ τῶν ἐγκρίτων Συνεργατῶν Αὐτοῦ.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ἐξεδήλωσε βαθεῖαν χαρὰν ἐπ' αὐτοῖς, διηρώτησε περὶ τῆς ὑγείας τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ διεβίβασε πρὸς Αὐτὴν ἐγκάρδια σέβη.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Τὴν Κυριακήν, 18ην Ὀκτωβρίου, ὁ Πρόεδρος τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ Διασκέψει Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας Ἐξοχώτατος κ. Ἀ. Παπαναστασίου, τέως Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, προσῆλθε μετὰ τῶν Μελῶν αὐτῆς καὶ τῶν Ἑλλήνων Δημοσιογράφων εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Οἱ προσελθόντες ἦσαν οἱ ἑξῆς: Ὁ κ. Ἀ. Παπαναστασίου, Πρόεδρος τῆς Ἀντιπροσωπείας, οἱ ἐντιμότατοι κύριοι: Ἀ. Μυλωνᾶς, Γερουσιαστής, πρώην Ὑπουργός, Ἀ. Μπακάλμπασης, Βουλευτής, πρώην Ὑπουργός, Γ. Μερκούρης, πρώην Ὑπουργός, Ν. Μπακόπουλος, Βουλευτής, Ἀ. Βερδέλης, Βουλευτής, Ν. Τερζόγλου, Βουλευτής, Βλ. Μπένσης, Καθηγητὴς τῆς Παθολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, Ἀ. Σβῶλος, Καθηγητὴς τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, Ν. Μοσχόπουλος, Τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, Λαχνιδάκης, Ν. Κρανιωτάκης, πρώην Βουλευτής, Πρόεδρος Ἑνώσεως Συντακτῶν Ἀθηνῶν, Γ. Λασκαράκης, Στρατηγός, Γ. Βουγιούκας, Γενικὸς Διευθυντὴς Ὑπουργείου Συγκοινωνίας τῆς Ἑλλάδος, Θ. Πενθερουδάκης, Διευθυντὴς τῶν Τ. Τ. Τ. τῆς Ἑλλάδος, Χ. Βαμβακᾶς, Δήμαρχος Θεσσαλονίκης, Ἰ. Σπυρόπουλος, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Δ. Σάντης, Καθηγητὴς τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου, Π. Παπαδόπουλος, Β. Σιμωνίδης, Σ. Ἀγαπητός, Ἀντιπρόσωπος τοῦ Τουρισμοῦ, Γ. Λύχνος, ἀπεσταλμένος τῆς Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν, Ἀστρουλάκης, Μ. Μαυρογορδᾶτος, Δ. Σωτηριάδης, Δ. Κόκκινος, Συγγραφεύς, Δημοσιογράφος, Β. Ἠλιάδης, Δημοσιογράφος, Κ. Μπαστιᾶς, Δημοσιογράφος.

Ἐν πρώτοις ἤκουσαν ἐν κατανύξει τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, χοροστατούσης τῆς Α. Θ. Παναγιότητος μετὰ τῶν Ἁγίων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων. Μεθ᾿ ὃ ἐγένοντο μετὰ τῶν προσηκουσῶν τιμῶν δεκτοὶ ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῶν Πατριαρχῶν.

Ὁ κ. Παπαναστασίου ὑπέβαλε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι ἐν προσφωνήσει τὰ σέβη αὐτοῦ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ἀντιπροσωπείας, διηρμήνευσε τὰ βαθύτατα αἰσθήματα χαρᾶς καὶ συγκινήσεως ὅσα ᾐσθάνθησαν εὐτυ-

χήσαντες νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ σεμνὸν τῆς Ὀρθοδοξίας Κέντρον, καὶ ἐξητήσατο τὰς Πατριαρχικὰς εὐλογίας καὶ εὐχὰς ἐπ' αὐτοὺς καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν.

Ἀπαντῶσα ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐξέφρασε τὴν βαθυτάτην Αὐτῆς χαράν, δεχομένη ἐπιφανεῖς Ἀντιπροσώπους τόσον ὑψηλῆς ἰδέας καὶ εὐλογοῦσα τὰς τόσον λαμπρὰς καὶ εὐγενεῖς προσπαθείας εἰς οἰκοδομὴν τῆς εἰρήνης καὶ εὐημερίας ἐν τοῖς Βαλκανίοις. Θερμῶς ἰδίᾳ ὡμίλησεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης διὰ τὴν Τουρκοελληνικὴν φιλίαν, τὸν θαυμάσιον τοῦτον ἀκρογωνιαῖον λίθον τοῦ ὅλου ἐν τοῖς Βαλκανίοις ἐγειρομένου εἰρηνευτικοῦ οἰκοδομήματος.

Λίαν εὐαίσθητος πρὸς ταῦτα ὁ κ. Ἀ. Παπαναστασίου, ἐθεώρησε μεγάλην εὐτυχίαν του νὰ ἀκούσῃ τοσοῦτον ὡραίους λόγους ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου.

Τὴν Παρασκευήν, 23ην Ὀκτωβρίου, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀντεπεσκέφθη τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας κ. Ἀ. Παπαναστασίου, πρώην Πρωθυπουργὸν καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἀντιπροσωπείαν, προϋπαντηθεῖσα μετὰ μεγάλων τιμῶν ἐν τῷ καταλύματι αὐτοῦ. Ὁ κ. Ἀ. Παπαναστασίου ἀνέμενε μετὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἀντιπροσωπείας ἐν τῇ ἐξωθύρᾳ, ὡς ἐπίσης μέχρις αὐτῆς συνώδευσε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα κατὰ τὴν ἀναχώρησίν Της.

Ἀναχωροῦσαν δὲ τὴν Ἀντιπροσωπείαν τὴν 29ην Ὀκτωβρίου ἐχαιρέτησαν ἐκ προσώπου τῆς Α. Θ. Παναγιότητος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται Λαοδικείας κ. Δωρόθεος καὶ Φιλαδελφείας κ. Μάξιμος.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Τὴν 24ην Ὀκτωβρίου, Σάββατον, προσῆλθεν εις τὰ Πατριαρχεῖα πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἡ Ρουμανικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Πέλλα μετὰ τῆς Κυρίας Πέλλα, τῆς Πριγκηπίσσης Κυρίας Καντακουζηνοῦ, τῆς Πριγκηπίσσης Κυρίας Γκίκα, τοῦ Βουλευτοῦ κ. Κοστὲν Στούρτζα, τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ κ. Μίρτο μετὰ τῆς Κυρίας Μίρτο, τοῦ κ. Βλασοπούλου μετὰ τῆς Κυρίας Βλασοπούλου, τοῦ κ. Ἀλεξανδρίδου καὶ τῆς Κυρίας Ζούνιαν.

Ἡ Ἀντιπροσωπεία ἐγένετο τιμητικώτατα δεκτή, προσφωνηθεῖσα ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος γαλλιστὶ διὰ τῶν ἑξῆς :

Ἀγαπητὰ ἡμῶν τέκνα,

Εἴμεθα πολὺ εὐτυχεῖς ὑποδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ, τῷ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῷ Κέντρῳ τῆς Ἁγίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Εἴμεθα, λέγομεν, εὐτυχεῖς, διότι διὰ τῆς ἐπισκέψεως ὑμῶν ταύτης παρέχεται Ἡμῖν ἡ εὐκαιρία οὐ μόνον νὰ γνωρίσωμεν ἐκλεκτὰ καὶ εὐγενῆ τέκνα τῆς εὐγενοῦς Ρουμανίας καὶ τῆς Ἁγίας Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, μεθ᾽ ἧς οἱ δεσμοὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἶναι ἱστορικοί, μεγάλοι, καὶ θερμοί, πλήρεις ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ συνάμα νὰ εὐλογήσωμεν τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ὡραιοτέρας ἰδέας, τῆς πλέον χρησίμου καὶ ἀναγκαίας διὰ τὴν ζωήν, τὴν εὐτυχίαν καὶ τὸν πολιτισμόν, τῆς ἰδέας τῆς ἑνώσεως τῶν Βαλκανίων διὰ τῆς εἰρήνης, τῆς φιλίας καὶ τῆς ἀλληλεγγύης.

Ναί! Ἐπὶ τούτῳ εὐλογοῦμεν ὑμᾶς δι᾽ ἀμφοτέρων τῶν Πατριαρχικῶν Ἡμῶν χειρῶν καὶ συγχαίρομεν ὑμῖν ἀπὸ μέσης καρδίας. Καλῶς ὡρίσατε, ἀγαπητὰ Ἡμῶν τέκνα. Εἴθε ὁ Κύριος νὰ εὐλογήσῃ πλήρως τὸ ἅγιον ἔργον σας. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ὑμῶν εἰς τὴν ἀγαπητὴν Ρουμανίαν παρακαλοῦμεν νὰ διαβιβάσητε τῷ εὐσεβεῖ καὶ εὐγενεῖ Ρουμανικῷ Λαῷ τὰς εὐλογίας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ τὰς Ἡμετέρας θερμὰς καὶ ἐγκαρδίους εὐχάς.

Ὁ Πρόεδρος κ. Πέλλα εἰς τὴν προσφώνησιν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀπήντησε διὰ τῶν κατωτέρω:

Παναγιώτατε,

Ἐγὼ καὶ οἱ συνάδελφοί μου εὐγνωμονοῦμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι διὰ τοὺς ὡραίους λόγους καὶ τὰς εὐλογίας Αὐτῆς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς Βαλκανικῆς ἰδέας.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἰδέας ταύτης πράγματι θὰ ὦσι μεγάλα, καὶ διὰ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς ἐπικαλούμεθα τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπίσης εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τῇ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι διὰ τὰς εὐχὰς Αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ Ρουμανικοῦ λαοῦ καὶ διαβεβαιοῦμεν Αὐτὴν ὅτι ὁ λαὸς ἡμῶν διατηρεῖ ἀμείωτα τὰ αἰσθήματα τῆς εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐπιφυλασσόμενοι δὲ ἅμα τῇ ἐπανόδῳ εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν νὰ διαβιβάσωμεν αὐτῷ τὰς εὐχὰς Αὐτῆς καὶ τὰς εὐλογίας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ὑποβάλλομεν τὰ βαθύτατα ἡμῶν σέβη.

Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ἡ Πριγκήπισσα Κυρία Καντακουζηνοῦ καὶ ὑπέβαλε τὰ σέβη τοῦ μεγάλου Σωματείου τῶν Ρουμανίδων Γυναικῶν, ἐπεκαλέσθη δὲ τὰς εὐλογίας τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἐπὶ τὸ Σωματεῖον τοῦτο καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ἡ Ὁποία εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ γνωρίσῃ τὸ ἔργον τῶν Ρουμανίδων Γυναικῶν ἐκ τοῦ πλησίον κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1925 ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Προβλήσεως τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Βουκουρεστίου Μύρωνος μεταβάσεώς Της εἰς Βουκουρέστιον, ἐξέφρασε τὴν χαράν Της δεχομένη τὴν Εὐγενεστάτην Πριγκήπισσαν, ἐπῄνεσε τὸ ἔργον αὐτῆς καὶ διεβίβασε τὰς εὐχὰς Αὐτῆς ἐπὶ τὰς Ρουμανίδας γυναῖκας καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν.

Μετὰ τῶν αὐτῶν τιμῶν προπεμφθέντες οἱ ἐπίσημοι ξένοι ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν Πατριαρχείων μετ' ἰδιαιτέρας συγκινήσεως καὶ χαρᾶς.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην.

Η ΣΕΡΒΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Τὴν Κυριακήν, 25ην Ὀκτωβρίου, ἐπεσκέφθησαν τὴν Α. Θ. Παναγιότητα οἱ Σέρβοι Ἀντιπρόσωποι. Εἰς τοὺς ἐπισήμους ἐπισκέπτας ἀπενεμήθησαν αἱ προσήκουσαι τιμαί. Χαιρετίζουσα αὐτοὺς ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν Της χαράν, διότι ἐδέχετο εἰς τὸ σεβάσμιον τῆς Ὀρθοδοξίας Κέντρον τετιμημένα τέκνα τοῦ εὐγενοῦς Γιουγοσλαβικοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἁγίας Σερβικῆς Ἐκκλησίας. Συνεχάρη αὐτοῖς διὰ τὰς τόσον εὐγενεῖς ὑπὲρ τῆς Βαλκανικῆς ἰδέας προσπαθείας των. Ἡ Βαλκανικὴ ἕνωσις ὄχι μόνον θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον εἰς τοὺς λαοὺς τοῦ Αἵμου, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀποβῇ σπουδαῖος συντελεστὴς τῆς Πανευρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ συνεργασίας. Εὐλογοῦσα ἡ Α. Θ. Παναγιότης τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητάς, παρεκάλεσε νὰ μεταδώσωσι τὰς Πατριαρχικὰς Αὐτῆς εὐχὰς εἰς τὸ Γιουγοσλαβικὸν Ἔθνος.

Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀντιπροσωπείας ὁ Καθηγητὴς Δωρ Κ. Σάχοβιτς, —ὁ Πρόεδρος καθυστερήσας προσῆλθε μετὰ δέκα λεπτὰ—ἀπαντῶν εἶπε τὰ ἑξῆς:

Παναγιώτατε,

Ἡ Γιουγοσλαβικὴ Ἀντιπροσωπεία εἶναι ἰδιαζόντως εὐτυχὴς χαιρετῶσα βαθυσεβάστως τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς λίαν ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς, ἣν Αὕτη ηὐγαθύνθη νὰ ἐπιφυλάξῃ αὐτῇ.

Ἠκούσαμεν μετὰ συγκινήσεως τοὺς θερμοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης ἐπρόφερεν ἐν τῷ ἱστορικῷ τούτῳ Κέντρῳ, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰς εὐχὰς Αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου λαοῦ. Μετὰ τοῦ Κέντρου τούτου ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν ἀπὸ μακροτάτων χρόνων συνεργάζεται πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ λαοῦ ἡμῶν. Συναισθανόμεθα ἐν συγκινήσει τοὺς συνδέοντας τὴν ἡμετέραν Ἐκκλη-

σίαν μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου δεσμοὺς καὶ ἀναμιμνησκόμεθα τῶν ἐνδόξων Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Θεωροῦμεν ἡμᾶς λίαν εὐτυχεῖς ὅτι ἐδόθη ἡμῖν ἡ εὐκαιρία νὰ χαιρετήσωμεν τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα, τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Θὰ διαβιβάσωμεν εἰς τὴν Χώραν ἡμῶν τὰς ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου λαοῦ εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ἐξ ὀνόματος σύμπαντος τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς, Παναγιώτατε, ὅπως δεχθῆτε τὰς ὑπὲρ μακροημερεύσεως Ὑμῶν ἡμετέρας εὐχάς.

Ἡ συνομιλία μετὰ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐγένετο σλαβωνιστί, καὶ ἡ Ἀντιπροσωπεία ἀπῆλθε τοῦ Πατριαρχείου πλήρης εὐλαβῶν ἐντυπώσεων καὶ ἐνδομύχου ἱκανοποιήσεως.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀνταπέδωκε τὴν ὡς ἄνω ἐπίσκεψιν.

Η ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Τῇ 30ῇ τοῦ μηνὸς ἐπεσκέφθη τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἡ Ἀλβανικὴ Ἀντιπροσωπεία ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτῆς Μεχμὲτ βέη Κόνιτσα καὶ τοῦ Δόκτορος Λεωνίδα Νάτση.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐδέχθη αὐτὴν μετὰ πολλῆς χαρᾶς, συνεχάρη αὐτῇ διὰ τὴν Βαλκανικὴν ἰδέαν, διηρώτησε περὶ τῆς ὑγείας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ἀχμὲτ Ζώγου τοῦ Α΄ καὶ ηὐχήθη περὶ τῆς εὐημερίας τοῦ Ἀλβανικοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Ἀλβανικοῦ Κράτους.

Ἀπαντῶσα ἡ Ἀντιπροσωπεία ηὐχαρίστησε θερμῶς διὰ τοὺς εὐμενεῖς Πατριαρχικοὺς λόγους καὶ διεβεβαίωσε τὴν Α. Θ. Παναγιότητα περὶ τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ τῶν Ἀλβανῶν Ὀρθοδόξων πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρέμεινε παρὰ τῇ Α. Θ. Παναγιότητι ὁλόκληρον ὥραν.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν.

ΙΕΡΑ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΩΝ ΕΙΣ ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΛΟΓΟΥ

Μία ἀπὸ τὰς ὡραίας τελετὰς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς. Κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ζ′ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (ἐφέτος 11 Ὀκτωβρίου), καθ᾽ ἣν ἀναγινώσκεται ἡ Παραβολὴ τοῦ σπορέως, ὁ Σχολάρχης ἀνακηρύττει τοὺς μαθητὰς τῆς ἀνωτάτης τάξεως τῆς Σχολῆς κήρυκας τοῦ Θείου λόγου, καὶ διανέμει διὰ κλήρου τὰς Κυριακὰς τῆς τεσσαρακονθημέρου Νηστείας τῶν Χριστουγέννων εἰς αὐτούς, ἵνα ἕκαστος κηρύξῃ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Σχολῆς ὡρισμένην ἡμέραν.

Ἡ βίωσις τῆς πράξεως ταύτης ἔχει γοητευτικὴν ὑποβολὴν διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς. Καθαγιάζονται οἱ Τελειόφοιτοι εἰς ἔργον τόσον ὑψηλὸν καὶ ὡραῖον Ἀποστέλλονται εἰς τὸν κόσμον νὰ κηρύξουν τὸ Εὐαγγέλιον. Νὰ εἴπουν εἰς τοὺς ἄλλους ὅτι εἶναι ἴσοι, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν ἀγαθοί, νὰ κάμουν κἄτι τὸ αἰώνιον, οἱ ἐφήμεροι. Καλοῦνται νὰ γίνουν οἱ πρωτοπόροι τῆς ζωῆς, οἱ δεικνύοντες ὁδὸν πορείας. Τὸ ἔργον των ὑπερβάλλει τὸ ἔργον παντὸς ἄλλου καὶ εἰς ὡραιότητα καὶ εἰς ὕψος καὶ εἰς οἰκοδομήν. Μέλλουν νὰ γίνουν οἱ οἰκοδόμοι τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ἐφετεινοὶ Τελειόφοιτοι εἶναι οἱ ἑξῆς : Βασίλειος Καρδαμένης, διάκονος, Ἀναστάσιος Κριθιώτης, Θεόδωρος Τανούδης, Ἰορδάνης Μουτσάκης, Κωνσταντῖνος Ἀξιώτης καὶ Παῦλος Σιδερίδης.

Τὸ θέμα ἐκλέγουσιν οἱ ἴδιοι, οἱ μὲν ἐκ τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς τῆς ἡμέρας, οἱ δὲ ἐκ τῆς ἀποστολικῆς. Τὴν Μεγάλην Νηστείαν τὰ θέματα ὁρίζονται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς. Τὰ ἐκλεγέντα θέματα διὰ τὴν περίοδον ταύτην τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων εἶναι τὰ ἑξῆς : —«Περὶ εἰρήνης», Α′ Κυριακή, ὑπὸ Ἀ. Κριθιώτου. —«Περὶ ὑπομονῆς ἐν ταῖς θλίψεσιν», Β′ Κυριακή, ὑπὸ Θ. Τανούδη.— «Περὶ θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας», Γ′ Κυριακή, ὑπὸ Π. Σιδερίδου. —«Περὶ ἀξίας τῆς ψυχῆς», Δ′ Κυριακή, ὑπὸ Κ. Ἀξιώτου. — «Περὶ τοῦ Χριστιανικοῦ ἰδεώδους ἐν τῇ ζωῇ», Ε′ Κυριακή, ὑπὸ Ἰ. Μουτσάκη.— «Ὁ Χριστιανὸς καὶ ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ», ΣΤ′ Κυριακή, ὑπὸ Β. Καρδαμένη, διακόνου.

Ἡ προσφώνησις τοῦ Σχολάρχου.

Συνεχίζουσα τὰς ἱερὰς αὐτῆς παραδόσεις ἡ μήτηρ ἡμῶν Σχολή, γηθόσυνος προσκαλεῖ καὶ ὑμᾶς, ἀγαπητοί μου μαθηταί, ἵνα κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην στιγμὴν ἀνακηρύξῃ καὶ ὑμᾶς κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου, ἐργάτας τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου, χειραγωγοὺς τῶν ψυχῶν τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων.

Ἡ τιμὴ ὑπάτη, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐθύνη τεραστία. Τὸ ἔργον ἅγιον, ἀλλ' ἐπίμοχθος ἡ ἐκπλήρωσίς του. Προσαπαιτεῖ τοῖς λόγοις τὰ ἔργα. Ἄνευ συντονισμοῦ λόγων καὶ ἔργων δὲν θὰ στηρίξητε ψυχάς, δὲν θὰ ἔχητε τὴν ὑψηλὴν ἀνακούφισιν ὅτι ἐπράξατέ τι. Οἱ λόγοι σας νὰ ἀναβλύζουν ἀπὸ τὴν ψυχήν σας, τὴν εὐγενῆ· ἀπὸ τὴν καρδίαν σας, τὴν καθαράν.

Εἴπατε εἰς τὸν δοῦλον ὅτι εἶναι ἐλεύθερος· εἰς τὸν λῃστὴν ὅτι ὑπάρχει ἐξαγνισμός· εἰς τὸν ἁμαρτωλὸν ὅτι ὑπάρχει ἡ μεταμέλεια, ἡ ἄφεσις· εἰς τὸν πόνον ὅτι ὑπάρχει τὸ δάκρυ καὶ ἡ ἀγάπη. Πόσον ὡραῖα πράγματα ἔχετε νὰ εἴπητε! Πόσον ὡραῖα αἰσθήματα νὰ μεταγγίσητε! Ἐνισχύσατε τὸν πάσχοντα, παραμυθήσατε τὸν ἀπεγνωσμένον, στηρίξατε τὸν κλονούμενον. Μιμηθῆτε τὸν Κύριον, τοῦ ὁποίου διάκονοί ἐσμεν.

Αὐτὸς ἱκανώσαι καὶ φωτίσαι ὑμᾶς ἐν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ ταύτῃ διακονίᾳ.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΘΡΟΝΟΣ

Ὁ Θρόνος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ ἀνάγεται εἰς τὴν πρώτην Πατριαρχείαν Ἱερεμίου τοῦ Β΄ (1572—1579), ἐκτὸς τῆς ὀροφῆς αὐτοῦ, ἡ ὁποία κατεστράφη τῷ 1679 ἐπὶ Πατριάρχου Ἰακώβου. Δημήτριος δὲ ὁ Κατακουζηνός, ὁ δὶς χρηματίσας ἡγεμὼν Μολδαβίας, ὠροφούργησεν τῷ 1680 ἰδίαις δαπάναις τὸ καταθραυσθὲν καταπέτασμα, οἷον σώζεται μέχρι τῆς σήμερον, καθ' ἃ ἐξάγεται ἐκ τετραστίχου ἰαμβικοῦ ἐπιγράμματος.

Ἐπὶ τοῦ Θρόνου ὑπάρχει καὶ δευτέρα ἐπιγραφή, ἀρχαιοτέρα, ἡ ἑξῆς:

Κἂν οὐ πέφευγε θάμβος ἑπτὰ θαυμάτων
τῶν πρὶν ὁ θαυμάσιος οὑτοσὶ θρόνος,
ἄκοσμον αὐτὸν Πατριαρχοῦντος δ' ὅμως
χάρισιν ἰδεῖν ἐστιν Ἱερεμίου
ἐν (Ἡῴᾳ) λάμποντος ἡλίου πλέον
Ἀγχιαλίου τῇδε ἀφιερωκότος.
Κατὰ τὸ ἔτος ͵ΖΠΕ, ἰνδ. ε΄, Μαρτίου α΄ (=1577)

Δηλαδή: «Καίτοι ὁ θαυμάσιος οὗτος Θρόνος δὲν ἀπολείπεται τοῦ θάμβους τῶν πάλαι ἑπτὰ θαυμάτων, ὅμως ἄκοσμον αὐτὸν εὑρίσκει τις, συγκρίνων αὐτὸν πρὸς τὰς χάριτας τοῦ Πατριαρχεύοντος Ἱερεμίου, τοῦ ἐν Ἀνατολῇ λάμποντος πλέον τοῦ ἡλίου, τοῦ Ἀγχιαλίτου, ὃς αὐτὸν ἐνταῦθα ἀφιέρωσεν ἐν ἔτει 7085=1577, ἰνδ. ε΄, Μαρτίου α΄».

Ὁ Θρόνος μετεκομίσθη ἐκ τῆς Παμμακαρίστου.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ «ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ»

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Ἐν Λονδίνῳ, τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1931.

Ἡ Συνεχιστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνεδρίου «Περὶ Πίστεως καὶ Διοικήσεως» συνῆλθε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν High Leigh (Hoddesdon) εἰς ὡριαίαν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Λονδίνου. Προσκληθεὶς ὡς εἷς τῶν τεσσάρων Ἀντιπροσώπων τῆς Κινήσεως μετέσχον τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τῆς 18ης –21ης Αὐγούστου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ὑόρκης.

Τῶν ἐργασιῶν, ὡς συνήθως, προηγήθη θρησκευτικὴ ἀκολουθία ἐν τῷ Ναϊδρίῳ τοῦ ἱδρύματος τὴν ἑσπέραν τῆς 18ης παρόντων, πάντων τῶν μελῶν τῆς Συνεχιστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων μετὰ τοῦ ὑποφαινομένου παρῆσαν ὁ Ἐπίσκοπος τοῦ Νοβισὰδ κ. Εἰρηναῖος, ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀλιβιζᾶτος, ὁ Ρῶσσος Πρωτοπρεσβύτερος Βουλγάκωφ, ὁ Καθηγητὴς κ. Νικόλαος Ἀρσένιεφ, ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Βαρσοβίας κ. Διονύσιος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὁσιολογιωτάτου ἀρχιμανδρίτου κ. Σάββα, καὶ μεταξὺ τῆς ὁμάδος τῶν προσκληθέντων νέων φοιτητῶν τῆς Θεολογίας ὁ Ρῶσσος Νικόλαος Ζορνώφ.

Τρίτη, Αὐγούστου 18.

Μετὰ προσφώνησιν τοῦ Προέδρου διαγράψαντος δι' ὀλίγων τὸν σκοπὸν καὶ τὰ ὅρια τῆς Κινήσεως ἐμνημονεύθησαν τὰ ἐν τῷ μεταξὺ θανόντα μέλη τῆς Συνεχιστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ Συνέλευσις ἔστη ἐπ' ὀλίγον ἐν κατανυκτικῇ σιγῇ, ἵνα δείξῃ τὴν συμπάθειαν αὐτῆς πρὸς τοὺς ἀπελθόντας. Ἐφεξῆς ἐπεκυρώθησαν ἀσυζητητεὶ τὰ Πρακτικὰ τῶν ἐν Mürren (Αὐγούστου 26 – 29 τοῦ 1930) Συνεδριάσεων καὶ προσεκλήθησαν οἱ ἀναπληρωταὶ τῶν τακτικῶν μελῶν ὅπως μετάσχωσι τῶν συζητήσεων ὡς καὶ ὁ ὅμιλος τῶν προσκληθέντων νέων, ὁ τελευταῖος οὗτος ἄνευ δικαιώματος ψήφου. Ἀφοῦ δὲ ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ «Παραπεμπτικὴ Ἐπιτροπὴ» (Comittee of Reference) χρησιμεύσῃ ὡς Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν διάρκειαν

τοῦ Συνεδρίου, προστεθέντων καὶ τριῶν ἄλλων μελῶν προσωρινῶς, ἐγένοντο ἀποδεκταὶ διατάξεις τινὲς σχετικαὶ πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ μεταβολαί τινες ἐν τῷ προσωπικῷ. Οὕτως ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρας ἐξελέγη ἀναπληρωτὴς τοῦ Μητροπολίτου Θυατείρων ἐν Ἀμερικῇ, παρῃτήθη ἕνεκα γήρατος καὶ ἀσθενείας ὁ Καθηγητὴς Γλουμποκόβσκη καὶ ἀπεσύρθη ὁ Ἀρμένιος Ἐπίσκοπος Balakian. Ἐπηκολούθησεν ἡ ἔγκρισις τοῦ ὑποβληθέντος προγράμματος τῶν ἐργασιῶν καὶ ἐξεφράσθησαν εὐχαριστίαι εἰς τὸν δόκτορα Tatlow, διότι ἐξησφάλισε τὴν παρουσίαν δέκα καὶ ἓξ νέων φοιτητῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις. Μετὰ προσευχὴν ἡ συνεδρίασις διελύθη.

Τετάρτη, Αὐγούστου 19.

Τὴν ἐπιοῦσαν μετὰ προσευχὴν ὁ Rev. Tomkins, ἀναπληρῶν τὸν κωλυόμενον ἕνεκεν ἀσθενείας νὰ παραστῇ Ταμίαν, ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσιν τῆς διαχειρίσεως κατὰ τὸ παρελθόν. Κατ᾿ αὐτήν, ἂν καὶ αἱ συνδρομαὶ Ἐκκλησιῶν καὶ ἀτόμων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἦσαν ἀρκετὰ ἱκανοποιητικαί, καλύψασαι τὰ 94 τοῖς % τῶν γενομένων δαπανῶν, ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ παροραθῇ ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν ἡ Κίνησις εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ καλύπτῃ τὰς δαπάνας αὐτῆς ἐκ τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων, καθόσον τὰ περισσεύματα τοῦ 1927 ἐξηντλήθησαν κατὰ τὰ προηγηθέντα ἔτη. Ἐντεῦθεν καὶ ἐπείγει ἡ μέριμνα πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν μέσων διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον συνέχισιν τοῦ ἔργου. Ἐκ τοῦ παρελθόντος εἶναι φανερὸν ὅτι εἰς τοῦτο ἀπαιτοῦνται 21,000 δολλάρια, ἤτοι περὶ τὰς 5000 λίρας ἐτησίως. Ὁ Ταμίας ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ Ἐκκλησίαι δι᾿ ἐπὶ τούτῳ συνεισφορῶν θὰ ὑποστηρίξωσι τὸ ἔργον. Μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν αἵτινες κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνέδραμον, ἀναφέρονται καὶ τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας διὰ Λ. Στ. 10, ἡ Ἐκκλησία Πολωνίας διὰ Λ. Στ. 21 καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Σερβίας διὰ Λ. Στ. 1. Ἀναγνωσθείσης ἐπιστολῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ταμίου Γεωργίου Zabriskie, δηλοῦντος ὅτι ἕνεκεν ἀσθενείας ὁ πατὴρ αὐτοῦ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ ἐφεξῆς τὰ καθήκοντα Ταμίου, ἐγένετο μετὰ λύπης δεκτὴ ἡ παραίτησις αὐτοῦ καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν Παραπεμπτικὴν Ἐπιτροπὴν μετὰ τοῦ ζητήματος τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἡ μελέτη τῆς ἐκλογῆς διαδόχου καὶ ἡ ὑποβολὴ σχετικῆς ἐκθέσεως. Εἶτα ἀνεγνώσθη καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἔκθεσις τῆς «Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν» ἀπὸ 14ης Νοεμβρίου 1930.

Μετὰ ταῦτα ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Gloucester, Πρόεδρος τῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις εἶχε διορισθῇ πρὸ διετίας ἐν Maloja πρὸς συζήτησιν τῶν διαφόρων διδασκαλιῶν, αἵτινες χωρίζουσι τὰς Ἐκκλησίας καὶ ἤρξατο ἀπὸ τῆς «Περὶ χάριτος διδασκαλίας». Τὸ ὅλον θέμα, εἶπεν, ἐχωρίσθη εἰς τμήματα, ἕκαστον δὲ τῶν μελῶν ἀνέ-

λαβε νὰ παρασκευάση διατριβὴν περὶ ἑνὸς τμήματος, ἥτις, μεταφρασθεῖσα εἰς τὰς γλώσσας Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν καὶ Γερμανικήν, ἐκυκλοφόρησε μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς χάριν ἀμοιβαίας κριτικῆς. Ἀφοῦ δὲ αἱ διατριβαὶ αὗται ἐξητάσθησαν καὶ ἀνεθεωρήθησαν, ἡ Ἐπιτροπὴ συνῆλθεν ἐπὶ δέκα τρεῖς ἡμέρας ἐν Gloucester καὶ συνεζήτησε τὸ ὅλον ζήτημα ἐν ἀνέσει. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε διπλοῦν· πρῶτον ἡ σύνταξις προσωρινῆς ἐκθέσεως καὶ δεύτερον ἡ ἔκδοσις ἑνὸς βιβλίου ἀγγλιστὶ καὶ γερμανιστί, τοῦ ὁποίου θὰ προταχθῇ ἡ ἔκθεσις ὡς εἰσαγωγή, ἀφοῦ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Συνεχιστικῆς Ἐπιτροπῆς. Καταλήγων ὁ Ἐπίσκοπος ἐξέφρασε τὴν χαρὰν αὐτοῦ, διότι ἐπετεύχθη ἱκανὴ συμφωνία ἐκεῖ ἔνθα διάφορος φρασεολογία καὶ συνήθεια ἐφαίνοντο παρουσιάζουσαι θεμελιώδεις διαφοράς. Μετ᾽ αὐτὸν ἔλαβον τὸν λόγον τινὰ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Θεολόγων, ἐκθέσαντα διαφόρους ἀπόψεις τοῦ συζητηθέντος θέματος καὶ ἡ προσωρινὴ ἔκθεσις διενεμήθη. Γενομένης κατ᾽ ἀρχὴν δεκτῆς τῆς ἐκθέσεως μετ᾽ εὐχαριστιῶν πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα, ἀνεβλήθη ἡ συζήτησις τοῦ περιεχομένου αὐτῆς εἰς τὴν ἐπιοῦσαν.

Ἐφεξῆς ὁ Dean Bate ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσιν τῆς «Παραπεμπτικῆς Ἐπιτροπῆς». Κατ᾽ αὐτὴν ἡ Ἐπιτροπὴ συνεκρότησε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δύο συνεδρίας, ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῶν ὁποίων μνημονευτέα τὰ ἑξῆς σημεῖα : 1) Ἰδιαιτέρας μελέτης ἔτυχεν ἡ εἰσήγησις τῆς «Ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν Ἐπιτροπῆς», ὅτι δέον νὰ δοθῇ ἡ προσήκουσα προσοχὴ τόσον ἐν τῇ Συνεχιστικῇ Ἐπιτροπῇ, ὅσον καὶ ἐν τῷ μέλλοντι Παγκοσμίῳ Συνεδρίῳ, εἰς τὰς δοθείσας ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀπαντήσεις εἰς τὰς ἐκθέσεις τοῦ Συνεδρίου τῆς Λωζάννης (1927)· 2) Ἀπεφασίσθη ὅπως συστηθῇ ἡ προπαρασκευὴ περιλήψεως τῶν Ἀπαντήσεων πληρεστέρας τῆς ἤδη δημοσιευθείσης μετὰ λεπτομεροῦς παραπομπῆς, ὅσον εἶναι ἀνάγκη εἰς ὑποδείξεις τῶν σημείων ἐν οἷς αἱ Ἀπαντήσεις σχετίζονται πρὸς θέματα μέλλοντα νὰ ἐξετασθῶσι κατὰ τὸ προσεχὲς Παγκόσμιον Συνέδριον· 3) Ἡ Παραπεμπτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὴν κατὰ πλειοψηφίαν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς «Ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν Ἐπιτροπῆς» ὅπως ὡς χρόνος τοῦ νέου Παγκοσμίου Συνεδρίου ὁρισθῇ τὸ 1937· 4) ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ὑόρκης κατήρτισεν Ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν Βρεττανῶν μελῶν τῆς Συνεχιστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ διωργάνωσε τῇ 13ῃ Ἰουνίου συγκέντρωσιν ἐν Λονδίνῳ, ἵνα διεγείρῃ τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς Κινήσεως ταύτης ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ· 5) Ἡ Παραπεμπτικὴ Ἐπιτροπὴ κατήρτισε τὸ Πρόγραμμα τῆς ἐφετεινῆς Συνεχιστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπαφεῖσα χρόνον ἱκανὸν διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ «Περὶ χάριτος» θέματος, τὸ ὁποῖον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐξετασθῇ ἐν τῷ μέλλοντι Παγκοσμίῳ Συνεδρίῳ ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὰς Ἀπαντήσεις τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ἐμπειρίαν περὶ χάριτος. 6) Συστάσει τῆς «Ἐπὶ τῶν

ἐργασιῶν Ἐπιτροπῆς» ἀπεφασίσθη ἡ σύνταξις καὶ ἡ ἀποστολὴ ἐπιστολῆς πρὸς τὰς Ἐκκλησίας εὐχαριστούσης διὰ τὰς παρασχεθείσας συνδρομὰς καὶ προτρεπούσης εἰς νέας· 7) Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ἐπεξεργασίας σχεδίου Προγράμματος τοῦ μέλλοντος Παγκοσμίου Συνεδρίου, τὸ ἔργον τοῦτο ἀνατίθεται εἰς τὴν ἤδη συνεδριάζουσαν Συνεχιστικὴν Ἐπιτροπήν. Ἐν τέλει ὁ Dean Bate ἀνέφερε τὴν γενομένην σύνταξιν Βιβλιογραφίας σχετικῆς πρὸς τὴν Κίνησιν ταύτην, ἧς καὶ ἀντίτυπα διενεμήθησαν εἰς τὰ μέλη τῆς Συνεχιστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ ἔκθεσις ἐγένετο δεκτὴ καὶ συνεζητήθη τίς δέον νὰ γένηται χρῆσις τῶν Ἀπαντήσεων τῶν Ἐκκλησιῶν.

Μετὰ μεσημβρίαν ὁ Dr Garvie ὑπέβαλε πρότασιν ἐκφράζουσαν τὴν βαθεῖαν θλῖψιν τῆς Συνεχιστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Οὐψάλης, δι' οὗ ἡ ὅλη Οἰκουμενικὴ Κίνησις στερεῖται ἀνδρὸς ὅστις διὰ τῶν μεγάλων αὐτοῦ χαρισμάτων, νοῦ καὶ καρδίας, κατέλαβεν ἐξέχουσαν θέσιν ἐν αὐτῇ, τὴν ἐπιθυμίαν τῶν μελῶν νὰ διαβιβάσωσι φόρον θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν ἀπορφανισθεῖσαν αὐτοῦ οἰκογένειαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἥτις ἐστερήθη τῆς ἡγεσίας αὐτοῦ, καὶ τὴν εὐχήν, ὅπως ἡ χριστιανικὴ ἐλπὶς τῆς ἀθανασίας, ὁ κλῆρος τῶν ἁγίων, διαχέῃ τὴν λαμπηδόνα αὐτοῦ εἰς τὰ σκότη τῆς πενθίμου αὐτῆς στιγμῆς.

Εἶτα, καταρτισθείσης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀπεφασίσθη περὶ τῶν Ἀπαντήσεων τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὰς Ἐκθέσεις τοῦ Συνεδρίου τῆς Λωζάννης (1927), ὅπως δημοσιευθῇ τόμος περιέχων τὰς ἀπαντήσεις ταύτας κατὰ τάξιν Ὁμολογίας, προτασσομένης ἱστορικῆς εἰσαγωγῆς διασαφητικῆς τῆς Κινήσεως, καὶ ὑποδεικνυούσης τὰ σημεῖα περὶ ἃ συγκεντροῦται ἡ μεγαλυτέρα προσοχὴ καὶ ὅπως παρακληθῶσιν αἱ μὴ ἀποστείλασαι ἔτι Ἀπαντήσεις Ἐκκλησίαι νὰ πράξωσι τοῦτο ὁσονούπω, αἱ δὲ ἤδη ἀποστείλασαι νὰ ἀναθεωρήσωσι τὰς ἀποσταλείσας πρὸς δημοσίευσιν. Ὡς ἔσχατον χρονικὸν ὅριον πρὸς ἀποστολὴν Ἀπαντήσεων ὡρίσθη ἡ 1η Μαρτίου 1932, καὶ ἀνετέθη ἡ σύνταξις τοῦ βιβλίου εἰς τὸν Dean Bate ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Μετ' εὐλογίαν δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θυατείρων διελύθη ἡ συνεδρία.

Τὴν ἑσπέραν συνῆλθον οἱ παρόντες Ὀρθόδοξοι εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν, καθ' ἣν ἐξητάσθη ἡ Ἔκθεσις τῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ Ὀρθοδόξου ἀπόψεως, καί, ἀφοῦ ἐπηνέχθησαν αἱ δέουσαι τροποποιήσεις, ἀνετέθη εἰς τοὺς ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς Ἀλιβιζᾶτον καὶ Ἀρσένιεφ, ὅπως εἰσηγηθῶσι τὴν ἀποδοχὴν αὐτῶν κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν τῆς Ἐπιτροπῆς συνεδρίαν.

Πέμπτη, Αὐγούστου 20.

Τὴν ἑπομένην, Πέμπτην 20 Αὐγούστου, διεξήχθη μακρὰ συζήτησις περὶ τῆς «ἐννοίας τῆς χάριτος» ἐν σχέσει πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ δευτέ-

ρου Παγκοσμίου Συνεδρίου καὶ διεφωτίσθησαν πολλαὶ αὐτῆς ἀπόψεις. Τῆς συζητήσεως μετέσχον, ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν τῆς Συνεχιστικῆς.

Παρασκευή, Αὐγούστου 21.

Μετὰ προσευχὴν καί τινας ἀνακοινώσεις συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς συγκλήσεως δευτέρου Παγκοσμίου Συνεδρίου καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως τοῦτο συνέλθῃ καὶ αὖθις ἐν Λωζάννῃ κατ' Αὔγουστον τοῦ 1937. Ὡς πρὸς τὰ μεθέξοντα μέλη ἀπεφασίσθη κατ' ἀρχὴν ὅπως μέρος μὲν τῶν ἑδρῶν διατεθῇ δι' ἀντιπροσώπους διορισθησομένους ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν, μέρος δὲ συμπληρωθῇ δι' ἄλλων προσώπων, οὕτως ὥστε τὸ Συνέδριον ν' ἀποβῇ ὡς μάλιστα ἀντιπροσωπευτικόν. Ἐπηκολούθησε συζήτησις καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Κινήσεως τῆς Στοκχόλμης συγκροτῶνται τὰ Συνέδρια αὐτῶν ἐναλλὰξ ἀνὰ πενταετίαν καὶ ἀνετέθη εἰς τὸν Dr Garvie, ὅπως ποιήσηται τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Κινήσεως «Περὶ Ζωῆς καὶ Ἐργασίας». Ὡσαύτως ἀπεφασίσθη ὅπως ἀναδιορισθῇ ἡ Θεολογικὴ Ἐπιτροπή, ἀνατεθῇ εἰς αὐτὴν ὡς θέμα πρὸς ἐξέτασιν διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος τὸ «Περὶ θείας Εὐχαριστίας», τοῦ Ταμείου τῆς Κινήσεως καταβάλλοντος τὰς δι' αὐτὴν δαπάνας, καὶ δημοσιευθῇ ἡ προσωρινὴ Ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Θεολόγων ὡς Ἔκθεσις αὐτῶν. Εὐχαριστίαι εἶτα ἐξεφράσθησαν εἰς τὴν «Ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν Ἐπιτροπήν», ἧς ἐθεωρήθη λήξασα ἡ ἀποστολή, καὶ παρεκλήθησαν τὰ ἐξ Ἀμερικῆς μέλη τῆς Συνεχιστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως διορίσωσι Ταμίαν καὶ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ὅλης Κινήσεως, τοῦ Fl. Tomkins ἀναλαμβάνοντος τὸ ἔργον βοηθοῦ Γραμματέως ἐν Ἀμερικῇ.

Ἀπεφασίσθη ὡσαύτως ὅπως μέχρι τῆς συγκλήσεως καὶ αὖθις τῆς Συνεχιστικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνεχιστικῆς χρησιμεύωσιν οἱ ἑξῆς : Ἀρχιεπίσκοπος Ὑόρκης Dr Garvie, Καθηγητὴς Deissman, Μητροπολίτης Θυατείρων, Pasteur Merle d'Aubigné, ὁ Ἐπίσκοπος Gloucester, ὁ διορισθησόμενος Ταμίας καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς I. Stevenson, Ralsh Brown. Ὡσαύτως διωρίσθη Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐν Ἀμερικῇ, ἐν ᾗ περιελήφθη καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς, ἥτις θὰ ἐπιτελῇ καὶ καθήκοντα Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς ὀργανώσεως τοιαύτης. Εἶτα ἐγένοντο ἀποδεκταὶ διάφοροι συστάσεις τῆς ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθη ὅπως ἡ Συνεχιστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνακοινώσῃ εἰς τὰς Ἐκκλησίας ὅτι ὡς γενικὸν θέμα τοῦ μέλλοντος Παγκοσμίου Συνεδρίου μελετᾶται νὰ τεθῇ «Ἡ Ἐκκλησία ἐν τῇ βουλῇ τοῦ Θεοῦ». Τοῦτο θὰ περιλάβῃ τὰς ἑξῆς ὑποδιαιρέσεις :

1) Ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ λόγος.
2) Ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ κόσμος.
3) Ἡ ἔννοια τῆς Χάριτος.
   α´) Ἡ Χάρις καὶ ἡ Ἐκκλησία.
   β´) Ἡ Χάρις καὶ Ἱερωσύνη.
   γ´) Ἡ Χάρις καὶ τὰ Μυστήρια.
4) Ἡ συναδέλφωσις (Fellowship) τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ ζωῇ καὶ τῇ λατρείᾳ.
   α´) Ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας ἐκδηλουμένη ἐν τῇ Θ. κοινωνίᾳ.
   β´) Ἡ κοινωνία τῶν ἁγίων.
   γ´) Ἡ Ἐκκλησία καὶ αἱ Ἐκκλησίαι.

Ὑπὸ τὸ τελευταῖον τοῦτο περιλαμβάνονται ζητήματα σχετιζόμενα πρὸς τὴν μυστηριακὴν κοινωνίαν, πρὸς τὴν ὁμοσπονδίαν καὶ ἄλλα. Ὡσαύτως ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Συνεχιστικὴ Ἐπιτροπὴ ζητήσῃ παρὰ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἵνα αὗται, ἂν ἐπιθυμῶσιν, ἀποστείλωσιν εἰσηγήσεις πρὸς βελτίωσιν τοῦ Προγράμματος ὑπ' αὐτῆς κατ' Αὔγουστον τοῦ 1932, ἀνατιθεμένου τοῦ ἔργου τῆς συντάξεως καὶ ἀποστολῆς τῆς προσκλήσεως τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν.

Εἶτα ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ μέλλουσα Συνεχιστικὴ Ἐπιτροπὴ συνέλθῃ ἀπὸ τῆς 24—31 Αὐγούστου τοῦ ἐπιόντος ἔτους ἐν Wiesbaden καὶ ὡρίσθη ὅπως αὕτη ἐκτὸς τῶν ἄλλων αὐτῆς ἀσχολιῶν ἐξετάσῃ: 1ον) τὸν σκοπὸν καὶ τὴν μέθοδον τῆς Κινήσεως «Περὶ Πίστεως καὶ Διοικήσεως», καὶ 2ον) τὴν Θ. Εὐχαριστίαν, ὡς ἀντιλαμβάνονται αὐτὴν αἱ Ἐκκλησίαι, καὶ παρεκλήθησαν τὰ ἐν High Leigh παρόντα μέλη τῆς Συνεχιστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπως δημοσιεύσωσιν ἄρθρα περὶ τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ περὶ τῶν σχέσεων τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου Συνεδρίου. Εἰς τὴν Παραπεμπτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀνετέθη ἡ σύνταξις τοῦ Προγράμματος τῆς προσεχοῦς Συνελεύσεως τῆς Συνεχιστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀφοῦ δὲ ἐξεφράσθησαν εὐχαριστίαι εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Πρόεδρον, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν μεταφραστήν, ἐκηρύχθη ἡ λῆξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνεχιστικῆς Ἐπιτροπῆς.

† Ὁ Θυατείρων **Γερμανός.**

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΓΕΡΜΑΝΟΣ Δ'

(Ο ΑΠΟ ΔΕΡΚΩΝ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Γερμανὸς Δ', τέταρτος ἀνακαινιστὴς τῆς μονῆς.

«Τὸ ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ ἐκ παλαιοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἐπὶ τὰ δεξιᾷ τῷ ἐντεῦθεν ἐκεῖ καταπλέοντι λόφου ἱδρυμένον ἱερὸν μοναστήριον, τὸ τιμώμενον ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, διαφόροις περιπεσὸν περιπετείαις καὶ ὑπὸ διαφόρων περιελθὸν προσώπων διοίκησιν καὶ διαφόρους ὑποστὰν ζημίας καὶ ἀτυχίας, τῶν τε κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων, ἀφ' ὧν οὐσιώδης τις πρόσοδος ἐγένετο αὐτῷ, στερηθὲν καὶ ἐσχάτως κατὰ μέρος μὲν περίκαυστον γενόμενον, κατὰ μέρος δὲ κατασαθρωθὲν καὶ κατακρημνισθέν, τέλος κατέστη ἐρείπιον, διαρραγείσης ἐκ τοῦ σεισμοῦ καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἱερᾶς Ἐκκλησίας» (98).

Τὴν τοιαύτην θλιβερὰν κατάστασιν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν μονῆς ὁ Γερμανὸς καὶ πρότερον μὲν καλῶς γινώσκων, διαπιστώσας δ' ἔτι ἅπαξ ἰδίοις ὀφθαλμοῖς, δι' ἐπὶ τούτῳ μεταβάσεως αὐτοῦ, Πατριάρχου ἤδη ὄντος, εἰς Χάλκην ἐν συνοδείᾳ καὶ ἀρχιερέων, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἀνοικοδόμησιν αὐτοῦ «***ἐπὶ θεοφιλεῖ σκοπῷ τοῦ ἀναδειχθῆναι σχολεῖον θεολογικὸν ἐν εὐθέτῳ καιρῷ***». Ὄντως δὲ ἐξ ἰδίων καταβαλὼν πρῶτος 25 χιλ. γροσίων καὶ διενεργήσας συνδρομὰς παρά τε τῇ ἱερᾷ ἀδελφότητι καὶ τοῖς μοναστικοῖς σκηνώμασι, σταυροπηγιακοῖς τε καὶ ἐνοριακοῖς, ἔφερεν εἰς αἴσιον πέρας τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ καὶ τῶν πέριξ αὐτοῦ οἰκημάτων ἀνακαλέσας οὕτω «τὸ ἱερὸν σκήνωμα εἰς τὴν ἀρχαίαν

---

(97) *Μ. Πρωτ. Ἀθηναγ.* σελ. 98-119.— *Μ. Κυζ. Καλλ.* σ. 23.— Κωδ. Πατρ. Ἀρχειοφ. ΙΔ' σ. 75 καὶ ἑξ. ΧΛΗ σ. 50. ΧΜ σ. 85. 184. 214. 335.— **R. Janin** ὡς ἀνωτ. σελ. 334.

(98) Ὅρα ***Σιγίλλιον*** Πατριάρχου Γερμανοῦ ἐν ***Γ' Παραρτήματι.***

μοναστηριακὴν μορφήν», τοῦ ὁποίου μάλιστα ἀνανεώσας ἐπεκύρωσε τὴν σταυροπηγιακὴν ἀξίαν διὰ σιγιλλιώδους συνοδικοῦ Γράμματος αὐτοῦ (99), μεριμνήσας δ' ἅμα καὶ περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ μοναστηρίου καὶ ἄλλως καὶ διὰ τῆς τακτικῆς εἰσπράξεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Μ. Πέτρου δι' αὐτοκρατορικοῦ χρυσοβούλλου καθορισθέντος ἐτησίου αὐτοῦ χορηγήματος πρὸς τὴν ἱ. μονὴν, περὶ οὗ προηγουμένως ἐσημειώσαμεν (100). Συγχρόνως δὲ καθώρισεν ὅπως μέχρι τῆς ἐν αὐτῷ λειτουργίας θεολογικοῦ σχολείου, τὸ ἱερὸν τοῦτο μοναστήριον κατοικῆται οὐχὶ παρ' ἐχόντων οἰκογενείας μετὰ γυναικῶν καὶ παίδων, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον παρ' ἱερωμένων καὶ παρὰ τῶν θελόντων ἀρχιερέων καὶ πατριαρχῶν, καὶ δὴ καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ, ἅμα τῇ τυχὸν ἀπομακρύνσει ἀπὸ τοῦ θρόνου, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν ληφθεῖσαν σχετικὴν συνοδικὴν ἀπόφασιν. Ἡ τελευταία μάλιστα ἀπόφασις αὕτη συνεχίζουσα ἀνατίθησι τῷ Γερμανῷ, ἐφησυχάζοντι ποτὲ ἐν τῇ μονῇ κατὰ τὰ ὡς ἄνω, τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν διοίκησιν καὶ ἐποπτείαν αὐτῆς, τὴν σύναξιν τῶν ἐτησίων προσόδων τῆς ἱ. ἐκκλησίας καὶ τῶν λοιπῶν, τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς τε καὶ τῆς μονῆς καὶ τὴν δαπάνην εἰς πληρωμὰς μισθῶν καὶ ἄλλων ἀναγκῶν (101).

Ἀποπερατωθείσης τῆς ἀνοικοδομῆς τῆς ἱ. μονῆς ὁ Πατριάρχης Γερ-

---

(99) Ὅρα τὸ αὐτὸ ***Σιγίλλιον***. — Κωδ. Πατρ. Ἀρχειοφ. ΚΑ' σ. 214. 242. 253. 256. 261. 274. 283. 286. 288. 301. 302. 303. 313. 332. 343. ΚΔ' σ. 32. ΚΗ' σελ. 320. —***Ἀρχ. Καλλ. Δελικάνη*** Περιγραφικὸς κατάλογος τῶν Πατριαρχ. ἐγγράφων περὶ τῶν ἐν Ἄθῳ μονῶν. ΚΠολις. 1902 σ. 66. 68.—***τοῦ αὐτοῦ*** Πατριαρχ. ἐγγράφου τόμ. Β' σ. 627. τόμ. Γ' σ. 253. 263. 264.—***Σ. Βυζαντίου*** ὡς ἀνωτ. Β' σ. 303. 547.—***Κωνσταντινιὰς*** παλαιά τε καὶ νεωτέρα ἔκδοσις Β' ΚΠολις 1844 σ. 217-221. —***Ι. Σοκολὼφ*** ἡ Ἐκκλησία ΚΠόλεως ὡς ἀνωτέρω σελ. 558 καὶ ἑξ.— ***Μ. Πρωτ. Ἀθην.*** ὡς ἀνωτ. σ. 121 ἑξ.—***Μ. Κυζ. Καλλ.*** ὡς ἀνωτ. σελ. 24 ἑξ.—**G. Schlumberger** ὡς ἀνωτ. σ. 125 ἑξ. 129. ***Βαρθολομ. Κουτλουμουσιανοῦ*** ὑπόμνημα κλπ. ὡς ἀνωτ. σ. 11.—Constantinople by **Edwin A. Grosvenor**. London. 1895 p. 275. **R. Janin** ὡς ἀνωτ. σ. 334.—Ὁ **P. de Tchihatchef** (le Bosphore et Gonstantinople. Paris 1864 σελ. 67) ἀναφέρει τὸ ἡμέτερον μοναστήριον, ἀλλὰ συγχέει τὴν τοποθεσίαν αὐτοῦ μὲ τὴν τοῦ ***ἁγίου Γεωργίου τοῦ Κρημνοῦ*** καὶ δίδει εἰς αὐτὸ τὴν τῆς ***Παναγίας Καμαριωτίσσης***. — ***Ζαχαρίου Μαθᾶ*** Κατάλογος ἱστορικὸς τῶν πρώτων ἐπισκόπων κλπ , ἔκδ. β', Ἀθῆναι 1884 σ. 179.—Κωνσταντίου Α' τοῦ ἀπὸ Σιναίου βιογραφία ὑπὸ ***Θεοδ. Μ. Ἀριστοκλέους***. ΚΠολις 1866 σ. 68. — ***Ἀρχιμ. Γερμανοῦ Γρηγορᾶ*** ἡ ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴ Σχολὴ (1844—98). ΚΠολις. 1907. σελ. 37.

(100) Κωδ. Πατρ. Ἀρχειοφ. ΚΑ' 261. ΚΗ' 320. — ***Καλλ. Δελικάνη*** Πατριαρχ. ἔγγραφα Γ' σ. 253. 263. — Ἐκκλ. ἱστορία Μ. Διδυμοτείχου ***Φιλαρέτου Βαφείδου*** τόμ. Γ' β' σ. 353 σημ. 4.—***Μ. Πρωτ. Ἀθηναγόρα*** ὡς ἀνωτ. σ. 87.

(101) Ὅρα συνοδικὴν ἀπόφασιν ἐν ***Γ' Παραρτήματι***

μανός, συλλειτουργοὺς ἔχων τοὺς ἁγίους ἀρχιερεῖς : Κυζίκου Μελέτιον, Νικομηδείας Διονύσιον, Δέρκων Νεόφυτον, Ἰωαννίνων Ἰωακείμ, Νεοκαισαρείας Κύριλλον, Λέρνης Διονύσιον καὶ Μυρέων Κύριλλον, ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τῆς ἱ. ἐκκλησίας τὴν 13ην Σεπτεμβρίου 1844, ἡμέραν Τετάρτην, καὶ τῶν δύο ἑκατέρωθεν παρεκκλησίων : τοῦ τῆς Κυρίας Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης ἀριστερόθεν, καὶ τοῦ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ δεξιόθεν, ὡς καὶ τοῦ νέου ἐν τῷ νάρθηκι παρεκκλησίου καθοσιώσας αὐτὸ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν ἁγίοις πατριάρχου ΚΠόλεως Γερμανοῦ τοῦ Α'.

Γερμανὸς ὁ Δ' μετὰ τὴν ἀποχώρησιν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου [18 Ἀπριλίου 1845] ἐφησύχασεν, ὡς εἴδομεν ἀλλαχοῦ, ἐν Φαναρίῳ καὶ ἰδιαίτατα ἐν Βεβεκίῳ καὶ οὕτω ἡ ληφθεῖσα ὡς ἄνω συνοδικὴ ἀπόφασις δὲν ἔσχε τὸν καιρὸν πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῆς διὰ τὴν ἐν τῷ μεταξὺ ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, καθὰ περὶ τούτου διέλαβε καὶ τὸ σιγίλλιον Μελετίου τοῦ Γ'—κατὰ Μάϊον ,αωμε'—ἔχον ἐν τοῖς σχετικοῖς ὧδε :

«Διὸ καὶ γράφοντες συνοδικῶς...... ὁριζόμεθα καὶ ἀποφαινόμεθα ἵνα ἀκύρου μένοντος καὶ ἀνισχύρου τοῦ εἰς χεῖρας τοῦ Παναγιωτάτου προκατόχου ἡμῶν κυρίου Γερμανοῦ ἀρχιερατικοῦ τῆς ἱερᾶς Συνόδου Γράμματος........... διαλαμβάνοντος, ὡς εἴρηται, τὴν διατριβὴν καὶ ἐγκατοίκησιν τῆς Αὐτοῦ Παναγιότητος μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἀνθρώπων καὶ τὰ τῆς διοικήσεως τοῦ ἱεροῦ τούτου μοναστηρίου· οὐ μὴν δ' ἀλλὰ ἀπρακτούσης ἤδη κατὰ τὸν λόγον καὶ τῆς ἐν τῷ παρεκδοθέντι σιγιλλιώδει Γράμματι ἐννοίας τοῦ κατοικεῖσθαι ὑπὸ ἱερωμένων, ἅτε δὴ εὐδοκηθείσης τῆς εὐκολίας τῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς πόρων καὶ μηδεμιᾶς λειπομένης ἀμφιβολίας, δι' ἣν ἡ ἐξαίρεσις καὶ ἡ ὑποχώρησις ἐκείνη ἐγένετο, ἡ διαληφθεῖσα ἱερὰ μονὴ τῆς ἁγίας Τριάδος ὑπάρχῃ διὰ παντὸς καὶ λέγηται καὶ τῷ πράγματι καὶ τῇ ἐνεργείᾳ γινώσκηται Θεολογικὴ Σχολή, ἔχουσα μὲν ὡς πρότερον τὴν Σταυροπηγιακὴν ἀξίαν καὶ κλῆσιν προστατευομένη ὑπὸ τοῦ κατὰ καιροὺς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, οὗ καὶ τὸ ὄνομα μνημονεύηται ἐν αὐτῇ, διατελῇ δὲ διὰ παντὸς ἀφωσιωμένη καὶ προσκεκληρωμένη εἰς κατοικίαν μόνον διδασκάλων καὶ μαθητῶν καὶ ἀπηλλαγμένη παντὸς συρφετοῦ πολυανθρωπίας ἔξωθεν ἐπιγιγνομένης...... μήτε τοῦ εἰρημένου Παναγιωτάτου προκατόχου ἡμῶν, μήτε ἄλλου τῶν χρηματισάντων Πατριαρχῶν ἢ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἄλλων οἱωνδήποτε ἱερωμένων ἢ λαϊκῶν δυναμένων κατοικίαν ποιῆσαι καὶ διατρίβειν καὶ κατασκηνοῦσθαι ἐν αὐτῇ τῇ ἱερᾷ Θεολ. Σχολῇ...»(102).

---

(102) *Σιγίλλιον* Μελετίου Γ' ἐν **Mansi** τόμ. 40 σ. 351.—Ἡ ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴ Σχολὴ ὑπὸ ***Ἀρχιμ. Γερμανοῦ Γρηγορᾶ***, ὡς ἀνωτέρω σελ. 10.—Ὅρα καὶ σημ. 21.

Ἀναλαβὼν δὲ τὸ β′ τοὺς οἴακας τοῦ Θρόνου ἐπεκύρωσε διὰ νεωτέρου σιγιλλιώδους συνοδικοῦ Γράμματος αὐτοῦ— κατὰ Ἰούνιον ͵αωνγ′ — σὺν ἄλλοις καὶ τὰ ὡς ἄνω ἐν τῷ σιγιλλίῳ Μελετίου τοῦ Γ′ «περὶ τῆς ἐν Χάλκῃ ἱερᾶς καὶ σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος, ἐν ᾗ καὶ ἡ Θεολογικὴ σχολή, ὥστε μένειν τοῦ λοιποῦ ἀνεπίβατον εἰς διαμονὴν καὶ ἐνοίκησιν παντὶ ἑτέρῳ ἀνθρώπῳ πλὴν εἰ μὴ τοῖς διδάσκουσιν ἐν αὐτῇ καὶ διδασκομένοις». (103)

Σημείωσις δ′.—Ἐν τῷ ἱδρυθέντι μουσείῳ τῆς ἱ. μονῆς φυλάσσονται ἱερὰ ἀντικείμενα ἀνήκοντα τῷ ἀοιδίμῳ ἱδρυτῇ αὐτῆς Γερμανῷ Δ′ : α′] μέγα ὠμοφόριον φέρον ἐπὶ τῶν ποταμῶν ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων χρυσοκέντητον ἐπιγραφήν : «***Κτῆμα Δέρκων Γερμανοῦ τοῦ Βυζαντίου ͵αωμβ′***,» καὶ β′] ἐγκόλπιόν ἐκ σμάλτων, ὠοειδές, ἱκανοῦ μεγέθους, εἰκονίζον ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄψεως τὴν «ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ» καὶ ἐπὶ τῆς ἑτέρας «τὴν Θεοτόκον φέρουσαν ἐν ἀγκάλαις τὸν Χριστόν», κάτωθι δὲ καὶ ἐπ’ ἀμφοτέρων τῶν ὄψεων τὰ στοιχεῖα : ***ΔΡ—ΓΜ*** [=Δέρκων Γερμανοῦ].

Σημείωσις ε′.—Ἡ ἱερὰ ἡμῶν μονὴ ἐξακολουθεῖ ἀπὸ τῆς τελευταίας αὐτῆς ἀνακαινίσεως μέχρι τῆς σήμερον ἐκπληροῦσα ἀνελλιπῶς ὅνπερ ἔκτοτε ἀνέθηκεν αὐτῇ ἡ θεία Πρόνοια μέγαν καὶ ἱερὸν προορισμόν, τυγχάνουσα πάντοτε τῆς ἰδιαζούσης προσοχῆς καὶ ἀγάπης ἀλλὰ καὶ ἐπισπωμένη τὴν ἀΐδιον εὐγνωμοσύνην τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ’ οἷς ἔπραξε καὶ πράττει πρὸς ὠφέλειαν καὶ δόξαν αὐτῆς.

Σημείωσις ς′.—Ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ βήματος τῆς ἱ. μονῆς εὕρηνται οἱ τάφοι τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν : πρ. ΚΠόλεως ***Κυρίλλου Ζ′*** τοῦ ἀπὸ Ἀμασείας καὶ ***Κωνσταντίνου Ε′*** τοῦ ἀπὸ Ἐφέσου, τῶν ἀοιδίμων Μητροπολιτῶν : τοῦ πρ. ***Νικομηδείας Φιλοθέου Βρυεννίου*** καὶ τοῦ ***Σάρδεων Μιχαὴλ Κλεοβούλου*** καὶ τοῦ ἀρχιμ. ***Γερμανοῦ Γρηγορᾶ*** ἐκ τῶν σχολαρχῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ τῶν ἀοιδίμων : Ἠλία Ταντααλίδου, Λεάνδρου Ἀρβανιτάκη, Ἰ. Τάξη καὶ Π. Κομνηνοῦ ἐκ τῶν καθηγητῶν αὐτῆς. Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ κοιμητηρίῳ τῆς ἱ. μονῆς εὕρηνται οἱ τάφοι : τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου πρ. ΚΠόλεως ***Νεοφύτου τοῦ Η′*** τοῦ ἀπὸ Νικοπόλεως τῶν ἀοιδίμων Μητροπολιτῶν : ***Πελαγωνείας Ἰωακεὶμ*** Φοροπούλου, ***Καστορίας Ἰωακεὶμ*** Βαξεβανίδου, ***Γάνου-Χώρας Σεραφεὶμ*** Σκαρούλη καὶ ***Μυριοφύτου-Περιστάσεως Φιλοθέου***, καὶ τῶν ἀοιδίμων καθηγητῶν : Γεωργίου Λιανοπούλου, Στεφάνου Μπάρκα, Εὐστρατίου Γεωργιάδου, Μιχαὴλ Κεφάλα, Εὐαγγέλου Ἁμαξοπούλου καὶ Ἰωάννου Βασματζίδου.

---

(103) Ὅρα τὸ ***Σιγίλλιον*** τοῦτο ἐν τῷ ***Α′ Παραρτήματι***.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ΄

Α΄

Σιγίλλιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γαβριὴλ Δ΄(104).

† *Γαβριὴλ ἐλέῳ Θεοῦ κτλ.*

Πρόνοια καὶ λόγος ὀρθὸς καὶ δικαιοσύνη καὶ ἔθος μονονουχὶ φωνὴν ἀφιέντα, ἀναγκαίως προσαπαιτεῖ τῶν πρεσβυγενῶν καὶ ἀρχαίων καὶ οἷον εἰπεῖν τῷ χρόνῳ γεγηρακότων τὴν ἀνακαίνισιν, μάλιστα δὲ τῶν ὅσα πρὸς σύστασιν ἀφορᾷ ἱερῶν καταγωγίων καὶ σκηνωμάτων σταυροπηγιακῇ ἀξίᾳ πρὸ χρόνων δυσμνημονεύτων τετιμημένων, καὶ δίκην ἀχωρίστων συμβεβηκότων ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ περιβόλῳ τῆς Ἐκκλησίας τὸ εἶναι προσκεκτημένων καὶ τὴν ἀναφορὰν καὶ σχέσιν εἰς τὴν ταύτης περιωπὴν καὶ μεγαλειότητα. Διὸ δὴ καὶ οἱ κατὰ καιροὺς ἰθύνειν λαχόντες τὰ πνευματικὰ τοῦ παγκοίνου τούτου σκάφους πηδάλια, καὶ τὴν κοινὴν τοῦ Γένους προστασίαν θειοτέρᾳ τινὶ νεύσει εἰληφότες, οἷς τοῦ δικαίου πρὸ πάντων φροντίς, καὶ ἔργον προσοφελόμενον ἡ ἄγρυπνος τῶν ἑκασταχοῦ ἐκκλησιῶν πρόνοια, ἀνανεοῦν καὶ ἀνακαινίζειν οὐκ ἀπαναίνονται τὰ ἐκ παλαιοῦ τοῦ χρόνου καλῶς καὶ ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις προτυπωθέντα καὶ δι' ἐκκλησιαστικοῦ καλάμου ἐγκεχαραχθέντα πατριαρχικὰ καὶ συνοδικὰ σιγιλλιώδη συντάγματα ἀπ' ἄνωθεν ἐπιβραβεύειν τὸ περιούσιον ὕψος τῆς Ἐκκλησίας τοῖς ἱεροῖς καὶ σεβασμίοις πατριαρχικοῖς καὶ σταυροπηγιακοῖς μοναστηρίοις μετὰ προνομίων ἀσυδοσίας, ἐλευθερίας τε καὶ ἀνέσεως, μάλιστα δὲ τοῖς σχεδὸν ἐκλελοιπόσιν, εἶτα δὲ ζήλῳ φιλοθέων ἀνδρῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀναχθεῖσι καλλονὴν καὶ λαμπρότητα. Τὰ γὰρ τοιαῦτα θεῖα σκηνώματα, τὰ ὡς ἐξ ἐρειπίου γεγονότα νεόδμητα, τῆς ἐκκλησιαστικῆς κηδεμονίας ὡς ἐφικτὸν ἀξιούμενα οὐ ῥέπει ῥᾳδίως εἰς περιπέτειαν καὶ κατάπτωσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ εἰς αὔξησιν χωρεῖ καὶ βελτίωσιν, εἰς ἕρμαιον τοῦ τυχόντος παντάπασι μὴ προκείμενα. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τὸ ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ κατὰ τὴν τρίτην κορυφὴν τῆς αὐτῆς

(104) *Ἀρχιμ. Γερμ. Γρηγορᾶ* ἡ ἐν Χάλκῃ Θεολ. σχολὴ κλπ. σ. 3. — Ὅρα καὶ σημ. 79. 84. 89. 92.

νήσου ἀντικρὺ Σάτερος καὶ τοῦ παρακειμένου βουνοῦ τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου κείμενον ἱερὸν καὶ σεβάσμιον μοναστήριον, τὸ σεμνυνόμενον μὲν ἐπὶ τῷ ὑπερουσίῳ τῆς μακαρίας καὶ προσκυνητῆς Τριάδος ὀνόματι, ἐπικεκλημένον δὲ ***ἐσόπτρου*** κατ' ἀρχαίαν ἐπωνυμίαν ἐκ παλαιοῦ τοῦ χρόνου σταυροπηγιακὸν διετέλεσεν, ἐκ βαρβαρικῶν δὲ τῷ τότε ἐφόδων καὶ περιστάσεων ἐρείπιον γεγονὸς καὶ παντάπασιν ἐκλελοιπὸς καὶ ἐν καταπτώσει δεινῇ ἐξεταζόμενον, μόλις τῶν θεμέθλων τοῦ ἐν αὐτῷ ἱεροῦ ναοῦ, καὶ τούτων κατηδαφισμένων, ὁρωμένων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, ὁ ἀοίδιμός καὶ ἀείμνηστος πατριάρχης Μητροφάνης, ἔτι ἐν τῷ τῶν ἱερομονάχων καταλόγῳ καὶ ἐπαγγέλματι διατελῶν, πεπληρωμένος δ' ὢν θείου ζήλου ἀνήγειρεν καὶ ἀνῳκοδόμησεν καὶ κατὰ τὸ ἐγχωροῦν εὐπρεπὲς αὐτὸ ἀνεδείξατο, εἶτα δὲ ἐπὶ τὸν πατριαρχικὸν τοῦτον θρόνον ἀναχθεὶς καὶ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ οἰάκων ἐπιλαβόμενος καὶ μνημονεύσας τῆς ἀρχαιοτάτης σταυροπηγιακῆς ἀξίας, τῆς ἐπιδαψιλευθείσης τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ παρὰ τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου Νικολάου, ἀνανεῶσαι ταύτην οὐκ ὤκνησεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ διὰ πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ σιγιλλιώδους γράμματος, ἐγκεχαραγμένου ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἑπτακισχιλιοστῷ ἑβδομηκοστῷ ἑβδόμῳ. Ὅπερ παλαιγενὲς σιγιλλιῶδες γράμμα ἐκείνου τοῦ ἀειμνήστου, ὑπογεγραμμένον καὶ παρὰ τοῦ τότε ἀοιδίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρου, παρευρεθέντος καθ' ὃν καιρὸν ἐξεδόθη, ὡς ἔοικεν, ἐνταῦθα εἰς βασιλεύουσαν, σωζόμενον ἔτι ἐνεφανίσθη ἤδη τῇ ἡμῶν μετριότητι. Ἔκτοτε οὖν ἐν διαστήματι διακοσίων χρόνων πρὸς τοῖς δώδεκα οὐδέπω φαίνεται ὑπαχθῆναι τὸ ἱερὸν τοῦτο μοναστήριον εἰς ὑποταγὴν ἑτέρου τινὸς θρόνου, εἰμὴ τοῦ καθ' ἡμᾶς τούτου ἁγιωτάτου, ἀποστολικοῦ, πατριαρχικοῦ τε καὶ οἰκουμενικοῦ μέχρι καὶ τῆς σήμερον. Ὅσαις δὲ ἐν τῇ παριππεύσει τούτων τῶν χρόνων περιέπεσε καταπτώσεσι, καὶ ὅσοις ὡμίλησε δυστυχήμασι καιρικοῖς, περιττὸν καταλέγειν καὶ διηγεῖσθαι, ὡς οὐ περὶ τούτου οὔσης ἡμῖν τῆς προθέσεως. Πρὸ χρόνων δ' ἤδη τινῶν ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς νήσου καταγόμενος ὁσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Σαμουὴλ ὁ κωφός, ἡγουμενεύσας ἐν τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ, ἀνὴρ δ' ὢν φιλόκαλος καὶ πλήρης θείου ζήλου καὶ προθυμίας ἀξιαγάστου, πρὸς δὲ καὶ συνεπαρκοῦντας τῇ προθυμίᾳ αὐτοῦ εὑρὼν χριστιανούς τινας φιλοθέους, ἤρξατο μὲν ἀνακαινίζειν αὐτὸ καὶ ἀνεγείρειν τὰ σεσαθρωμένα τείχη καὶ τὸν περίβολον ἅπαντα τοῦ ἱεροῦ τούτου καὶ σεβασμίου σκηνώματος, ἡμέραν δὲ παρ' ἡμέραν τὸν ζῆλον ἐπιτεινόμενος, καὶ εἰς τὰ πρόσω τοῦ ἔργου ζεούσῃ προθυμίᾳ χωρῶν καὶ τὸν ἐν αὐτῷ ἱερὸν ναὸν κατεκόσμησεν, ὡς ἤδη ὁρᾶται, περικαλλῆ τε καὶ ἀξιοθέατον ἀνεδείξατο, εὐπρεπίσας αὐτόν, κατὰ τὸ ἐγχωροῦν, πάσαις ταῖς ἀναγκαίαις εὐπρεπείαις καὶ ὡραΐσμασιν, κελλία τε καὶ οἰκίσκους, οἰκοδομήματα οὐκ

εὐκαταφρόνητα καὶ ἀναστήματα ἄλλα ἐν αὐτῷ ἐποιήσατο, ὅσα καὶ ἰδεῖν ἔξεστιν τῷ βουλομένῳ, καὶ ἐκ τούτων θαυμάσαι τὴν προθυμίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἐπιστασίαν καὶ ἐπιμέλειαν, ἣν ἐνεδείξατο ἐπ' αὐτῷ. Ναὶ μὴν καὶ τὴν ἐπιτηδειότητα, πρὸς δὲ καὶ τὸ ἄπονον εἰς τὸ ἀποκαταστῆσαι τοιοῦτον περικαλλὲς καὶ λαμπρὸν τὸ ἱερὸν τοῦτο τοῦ Χριστοῦ φρούριον. Ταῦτα δὲ πάντα διαπραξάμενος καὶ ἔτι ἐπεκτεινόμενος πλείονα ποιῆσαι καὶ οὐκ ἀπαυδῶν οὐδ' ἀποναρκῶν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἀγωνιζόμενος, πολλοὺς ἠνάγκασεν ἐπαρκέσαι τῷ ἱερῷ τούτῳ μοναστηρίῳ, ὁρῶντας τὸν τοῦ ἀνδρὸς ζῆλον καὶ τὸ θεοφιλὲς τοῦτο ἔργον καὶ κατόρθωμα· ἑπομένως δὲ προσῆλθε τῇ ἡμῶν μετριότητι, καὶ φέρων ἀνέθετο χερσὶ ἡμετέραις τὸ πρεσβυγενὲς ἐκεῖνο σιγιλλιῶδες γράμμα δεηθεὶς ἡμῶν ἀνακαινῖσαι αὐτό, καὶ οἷον εἰπεῖν ἀναζωῶσαι τὴν σταυροπηγιακὴν ἀξίανκαὶ χάριν τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου διὰ νεωτέρου ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ σιγιλλιώδους γράμματος, ὅπως ὡς ἐπ' ἀσφαλεῖ ἀγκύρᾳ, τῇ ἐκκλησιαστικῇ μεγαλειότητι ἐρηρεισμένον ὂν τὸ αὐτὸ μοναστήριον, διαμένῃ ἀνενόχλητον καὶ πάσης ἐνδεχομένης ἐπηρείας ἀνώτερον, ὡς ἠξιωμένον τῶν γεραρῶν προνομίων τῶν ἐπιδαψιλευομένων ἑκάστῳ τῶν σταυροπηγιακῶν μοναστηρίων τοῦ οἰκουμενικοῦ τούτου θρόνου. Τούτου χάριν τὴν δέησιν αὐτοῦ, ὡς εὐλογοφανῆ οὖσαν εὐμενῶς προσηκάμενοι καὶ ἀποδεξάμενοι, γράφομεν καὶ ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τὸ ῥηθὲν ἱερὸν καὶ σεβάσμιον μοναστήριον, τὸ κείμενον ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ καὶ τιμώμενον ἐπὶ τῷ ὑπερουσίῳ ὀνόματι τῆς μακαρίας καὶ προσκυνητῆς Τριάδος ἐπικεκλημένον δὲ ***ἐσόπτρου*** κατ' ἀρχαίαν ἐπωνυμίαν, ὡς ἀπ' ἀρχῆς οὕτω καὶ εἰς τὸν ἑξῆς ἅπαντα χρόνον, ἕως ὅτου ὁ ἥλιος τὸν ἴδιον περιτρέχει κύκλον, εἴη καὶ λέγηται καὶ παρὰ πάντων γνωρίζηται ἡμέτερον πατριαρχικὸν σταυροπηγιακόν, ἀσύδοτον, ἀδούλωτον, καὶ ἀκαταπάτητον καὶ πάσης δουλαγωγίας ἀνώτερον, μηδενὶ ἑτέρῳ ὑποκείμενον, εἰμὴ τῷ καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῷ πατριαρχικῷ καὶ οἰκουμενικῷ τούτῳ θρόνῳ καὶ ὑπ' αὐτοῦ διοικούμενον, διεξαγόμενόν τε καὶ διακυβερνώμενον, ἀνενόχλητόν τε καὶ ἀνεπηρέαστον καὶ μηδενὶ μηδὲν ὀφεῖλον παρέχειν ἢ ὑποτελεῖν παντάπασιν, ἀλλὰ πάσης ἐπηρείας καὶ ἐνοχλήσεως καὶ χρηματικῆς ἀπαιτήσεως ὑπέρτερον ὑπάρχον καὶ παρ' οὐδενὸς ἐξουσιαζόμενον, οὔτε παρ' ἀρχιερατικοῦ, οὔτε παρ' ἀρχοντικοῦ ἢ πολιτικοῦ προσώπου οὐδέποτε, μνημονευομένου ἐν αὐτῷ τοῦ κανονικοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκολουθίαις, ὡς νενόμισται. Ὀφείλουσι δὲ ὅ,τε ἤδη ἐν αὐτῷ ἡγουμενεύων προνοητὴς καὶ ζηλωτὴς τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου ὁσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Σαμουὴλ καὶ οἱ λοιποὶ ἐν αὐτῷ ἀσκούμενοι ὁσιώτατοι πατέρες ἐπαπολαύοντες τῶν

σταυροπηγιακῶν προνομίων καὶ ἀνέσεως ἠξιωμένοι καὶ ἐλευθερίας, διάγειν εἰρηνικῶς καὶ ἡσύχως καὶ φιλαλλήλως καὶ διαβιοῦν βίον μοναδικόν, κοινοβιακόν τε καὶ σεμνὸν καὶ τίμιον καὶ φροντίζειν περὶ τῆς καλῆς αὐτοῦ καταστάσεως, αὐξήσεώς τε καὶ βελτιώσεως καὶ πάντα ποιεῖν πρὸς ὕμνον καὶ δόξαν Θεοῦ καὶ διατηρεῖν ἀπαράτρωτα ὅσα τοῖς μονάζουσιν ἀρχαῖοι ὑποτιθέασιν ὅροι καὶ κανόνες ἐκκλησιαστικοί· οἵτινες Πατέρες, ἐπειδὰν ἐν χρείᾳ χειροτονίας γένωνται, ἔχωσι προσκαλεῖν, ὃν ἂν βούλωνται τῶν ἀρχιερέων ἐπὶ τῷ ἐκτελεῖν τὰς χειροτονίας αὐτῶν, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ ἐν στερήσει ἡγουμένου γενομένοις ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἀδείας ἐπιλέγειν κοινῇ συμψηφοφορίᾳ καὶ ἐκλογῇ ἡγούμενον ἄξιον καὶ πρόσφορον καὶ τοῦτον ἀποκαθιστᾷν εἰδήσει τῶν κατὰ καιροὺς πατριαρχευόντων. Τούτων οὖν οὕτω καλῶς ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθέντων καὶ εὐλόγως ἀποφανθέντων, ὅστις καὶ ὁποῖος τῶν ἁπάντων, εἴτε ἐκ τοῦ ἀρχιερατικοῦ καταλόγου, εἴτε ἐκ τοῦ πολιτικοῦ συστήματος, τολμήσῃ ἀνατρέψαι καὶ διασεῖσαί τι τῶν ἐν τῷ παρόντι ἐκτεθειμένων καὶ ζητήσῃ καταθραῦσαι τὴν συντονίαν τῆς σταυροπηγιακῆς ἀξίας καὶ χάριτος τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, ἢ κατεπεμβῆναι ὑπὸ φυσήματος καὶ οἰήσεως τῶν σταυροπηγιακῶν αὐτοῦ προνομίων, καὶ ἐπήρειαν καὶ ἐνόχλησιν ἐπαγαγεῖν τρόπῳ οἱῳδήτινι τῷ εἰρημένῳ μοναστηρίῳ, ἢ τοῖς ἐν αὐτῷ ἀσκουμένοις ὁσιωτάτοις πατράσιν, ὁ τοιοῦτος, ὡς ἀλαζὼν καὶ κακότροπος, ὑπεύθυνος ἔσεται παλαμναιοτάταις ἀραῖς καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κατ' ὀργὴν Κυρίου ἐπισπάσεται πάσας τὰς ἀπ' αἰῶνος ἐκφωνηθείσας βαρυτάτας ἀρὰς καὶ τὰ φρικτὰ ἐπιτίμια τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων καὶ τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης κληρονόμος γενήσεται. Εἰς γοῦν ἔνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγιλλιῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα καὶ καταστρωθὲν ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας ἐδόθη τῷ εἰρημένῳ ἱερῷ καὶ σεβασμίῳ μοναστηρίῳ τῆς μακαρίας καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος καὶ κειμένῳ ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ, ἐπικεκλημένῳ δὲ τοῦ ***ἐσόπτρου*** πρὸς ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ πρώτῳ
κατὰ μῆνα ἰούνιον ἐπινεμήσεως ιδ'

† *Γαβριὴλ ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.*

(Ἕπονται ὀκτὼ ἀρχιερατικαὶ ὑπογραφαί).

Β'

Σιγίλλιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γερμανοῦ τοῦ Δ' (105)

† *Γερμανός, ἐλέῳ Θεοῦ κτλ.*

Τοῖς τὰ κοινὰ πράττουσι καὶ πολιτευομένοις καὶ μάλιστα τοῖς ἀνεζωσμένοις τὴν ἀνωτάτην ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν ὀφειλὴ καθέστηκεν ἀπαραίτητος ἡ διηνεκὴς μέριμνα ἐπὶ τοῖς καλῶς ἀρξαμένοις, ὅπως τε αὐτοῖς τὸ ἀνάλογον τέλος θηράσιμον γένηται, καὶ κατὰ σκοπὸν προχωρήσῃ τοὐν χείρημα καὶ πάσης περιπετείας ἀμιγὲς καὶ ἀνώτερον. Πολλὰ γὰρ τῶν πραττομένων καθορᾶται ἄλλως μὲν ἀρξάμενα, καταντήσαντα δὲ ἑτέρως, ἀπούσης τῆς ὑπὲρ τῆς εὐσταθείας αὐτῶν ἀναγκαιοτάτης προνοίας καὶ τῆς τοῦ μέλλοντος εὐστόχου οἰκονομίας καὶ προκαταλήψεως. Ἐφ' ᾧ καὶ ἀνάγκη τοῖς ἐντελῶς καὶ λυσιτελῶς ἀποδοῦναι ᾑρημένοις τὸ ἐπιχείρημα σκοπεῖν, ὅπως ταῖς ἀρκτικαῖς ἐγχειρήσεσιν ἔκβασιν ἀγαθὴν ἐπιθῶσι, διακωλύοντες ἐκ προμηθείας τὰς ἐνδεχομένας καταχρήσεις καὶ παρεκτροπάς, καὶ ἐγγράφως καταχωροῦντες τὰ ὑπὲρ αὐτῶν δόξαντα· ἵνα ὡς ἐπὶ βάσεως ἀσφαλοῦς ἐρερισμένα ἀνώτερα κακώσεως οἱασοῦν καὶ παρεκτροπῆς διαμένῃ, μηδόλως ταῖς σκολιοβουλίαις τῶν ἐποφθαλμιώντων αὐτοῖς καὶ ταῖς παραβόλοις προθέσεσι συμπαρασυρόμενα, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ἤδη ποιούμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος. Καὶ γὰρ τὸ ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ ἐκ παλαιοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἐπὶ τὰ δεξιὰ τῷ ἐντεῦθεν ἐκεῖ καταπλέοντι λόφου ἱδρυμένον ἱερὸν μοναστήριον, τὸ τιμώμενον ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, διαφόροις περιπεσὸν περιπετείαις καὶ ὑπὸ διαφόρων περιελθὸν προσώπων διοίκησιν, καὶ διαφόρους ὑποστὰν ζημίας καὶ ἀτυχίας, τῶν τε κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων, ἀφ' ὧν οὐσιώδης τις πρόσοδος ἐγένετο αὐτῷ, στερηθὲν καὶ ἐσχάτως κατὰ μέρος μὲν περίκαυστον γενόμενον, κατὰ μέρος δὲ κατασαθρωθὲν καὶ κατακρημνισθέν, τέλος κατέστη ἐπείπιον, διαρραγείσης ἐκ τοῦ σεισμοῦ καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἱερᾶς ἐκκλησίας.

Ἡ Μετριότης οὖν ἡμῶν, ἡ ἐλέῳ Θεοῦ ἀναλαβοῦσα τοὺς πνευματικοὺς οἴακας τοῦ παγκοίνου σκάφους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν μέριμναν τῶν ἁπανταχοῦ ἱερῶν ἐκκλησιῶν καὶ θείων σκηνωμάτων, ἅτε δὴ καὶ πρότερον γινώσκουσα καλῶς καὶ ἤδη ἀπελθοῦσα ἐπίτηδες ἐκεῖ μετά τινων τῶν περιποθήτων αὐτῆς συναδέλφων, καὶ ἰδίοις ὀφθαλμοῖς ἰδοῦσα τὴν τοιαύτην ἐλεεινὴν τούτου κατάστασιν, καὶ περιαλγήσασα, ὡς εἰκός, κατ' ὀφειλετικὴν αὐτῆς πρόνοιαν καὶ φροντίδα, ἔγνω ἀναλαβεῖν τὴν ἀνοικοδομὴν τούτου ἐπὶ θεοφιλεῖ σκοπῷ τοῦ ἀναδειχθῆναι σχολεῖον θεολο-

γικὸν ἐν εὐθέτῳ καιρῷ, ὅτε δηλονότι ἡ θεία εὐσπλαγχνία καὶ φιλανθρωπία ἐπιχορηγήσῃ τοὺς ἀναλόγους καὶ ἀναγκαίους πόρους, ὡς πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ τοιούτου θεοφιλοῦς σκοποῦ. Καὶ δὴ οἴκοθέν τε καταβαλοῦσα εἴκοσι πέντε χιλιάδας γροσίων καὶ τὸν παναγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον προκάτοχον ἡμῶν κύριον κύριον Κωνστάντιον τὸν Α', τὸν μακαριώτατον καὶ ἁγιώτατον πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης κύριον κύριον Ἀθανάσιον, καὶ πάντας τοὺς λοιποὺς ἁγίους ἀρχιερεῖς, τοὺς ἐν Χριστῷ λίαν περιποθήτους αὐτῆς συναδέλφους, συμπαραλαβοῦσα προθύμους συνδρομητάς, καθὰ καὶ τὰ ἁπανταχοῦ κείμενα σταυροπηγιακὰ καὶ ἐνοριακὰ ἱερὰ μοναστήρια, ἐπραγματοποιήσατο τὰ τῆς ἀνοικοδομῆς καὶ ἀνεγέρσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καὶ τῶν πέριξ αὐτοῦ οἰκημάτων καὶ ἀνεκαλέσατο τὸ ἱερὸν σκήνωμα εἰς τὴν ἀρχαίαν μοναστηριακὴν μορφήν. Ἀλλ' ἵνα διαμένῃ τοῦ λοιποῦ τοῦτο ἀνώτερον οἱασοῦν καταχρήσεως καὶ ἰδιοτελοῦς γνώμης, καὶ ἵνα ἐν τῷ εὐθέτῳ, ὡς εἴρηται, καιρῷ ἀναδειχθῇ σχολεῖον θεολογικόν, ἀναγκαιοτάτην ἡγήσατο τὴν ἀνανέωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῆς ἀρχαίας αὐτοῦ σταυροπηγιακῆς ἀξίας καὶ χάριτος, κατὰ τὰς ἑξῆς διατάξεις διὰ τοῦδε τοῦ πατριαρχικοῦ ἡμῶν καὶ συνοδικοῦ σιγιλλιώδους ἐν μεμβράναις γράμματος, δι' οὗ καὶ γράφοντες συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν καὶ περιποθήτων ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἐπικυροῦμεν καὶ κρατύνομεν τὰ τῆς ἀρχαίας σταυροπηγιακῆς ἀξίας καὶ χάριτος τοῦ διαληφθέντος ἱεροῦ μοναστηρίου τῆς ἁγίας Τριάδος, ὅπως ὑπάρχῃ καὶ λέγηται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγιακόν, ἐλεύθερον, ἀδούλωτον, ἀκαταπάτητον καὶ ἀκαταζήτητον, καὶ μηδενὶ ἄλλῳ ὑποκείμενον εἰμὴ τῷ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτῳ πατριαρχικῷ, ἀποστολικῷ καὶ οἰκουμενικῷ θρόνῳ καὶ ὑπ' αὐτοῦ μόνον διοικούμενον καὶ διεξαγόμενον, μνημονευομένου ἐν αὐτῷ ἀεννάως καὶ τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος καὶ ὡς ἀνοικοδομηθὲν ἐπὶ θεοφιλεῖ σκοπῷ σχολείου θεολογικοῦ οἰκῆται παρὰ διδασκάλων θεολόγων καὶ μαθητῶν ἱερωμένων καὶ μελλόντων ἱερωθῆναι καὶ οὐχὶ παρ' οἰκογενειῶν μετὰ γυναικῶν καὶ παίδων.

Ἀλλ' ἕως οὗ ἡ θεία Πρόνοια εὐδοκήσῃ, ὡς εἴπομεν, τὴν εὐκολίαν τῶν ἀναγκαίων πόρων ὡς πρὸς τὴν ὑποκατάστασιν ἐν αὐτῷ διδασκάλου θεολόγου καὶ ὑποτρόφων μαθητῶν, ἱερωμένων τε καὶ ἱερωθησομένων, ὁριζόμεθα καὶ ἀποφαινόμεθα, ὅπως μένον ἐλεύθερον οἰκητόρων ἐχόντων οἰκογενείας μετὰ γυναικῶν καὶ παίδων, οἰκῆται παρ' ἱερωμένων καὶ παρὰ τῶν θελόντων ἀρχιερέων καὶ πατριαρχῶν ὡς καὶ ἡμεῖς αὐτοί, ἀπομακρυνθέντες τῆς πατριαρχικῆς περιωπῆς, μέλλομεν οἰκῆσαι ἐν αὐτῷ μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἀνθρώπων, κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ ἐπιδοθέντος

ἡμῖν ἀποδεικτικοῦ γράμματος τῆς περὶ ἡμᾶς ἱερᾶς ἀδελφότητος καὶ ἁγίας συνόδου, τῆς λίαν ἡμῖν περισπουδάστου, ἐπὶ τῷ ὑπάρχειν οὕτω σύμφωνα τῇ μορφῇ καὶ τῇ κλήσει καὶ τὰ πράγματα καὶ ἐκτελεῖσθαι ἐν αὐτῷ διὰ παντὸς τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας κατὰ τοὺς μοναστηριακοὺς τύπους καὶ τὰς τάξεις. Ταῦτα ἀπεφάνθη καὶ κεκύρωται συνοδικῶς. Ὃς δ' ἂν καὶ ὁποῖος τῶν ἁπάντων γνώμης σκαιότητι καὶ ἰδιορυθμίᾳ ἐκνικηθεὶς ἢ φιλοπροσωπίᾳ καὶ χάριτι ἁλοὺς ἢ χρηματικῷ κέρδει συναρπαγείς, τολμήσει ἀνατρέψαι τὰ ἐν τῷ παρόντι συνοδικῶς ἐκπεφασμένα καὶ ἄλλως ἢ κατὰ τὰ διατεταγμένα βουλεύσασθαι καὶ ἐνεργῆσαι καὶ τὰ ἐπ' ἀγαθῷ σκοπῷ ἐξεργαθέντα διασεῖσαι καὶ ἀμέσως τε ἢ ἐμμέσως οἰκογένειαν γυναικῶν καὶ παίδων εἰσαγαγεῖν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο καταγώγιον καὶ ἐνοικῆσαι καὶ οὕτως ἐμποδὼν γενέσθαι τοῦ σκοπουμένου θεολογικοῦ σχολείου, ὁ τοιοῦτος ὁποίας ἂν ᾖ τάξεως καὶ βαθμοῦ, ἀφωρισμένος ὑπάρχῃ καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ πάσαις ταῖς πατριαρχικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ἔνοχος τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος.

Ἐπὶ τούτοις γοῦν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγιλλιῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα, κἂν τῷ ἱερῷ κώδηκι καταστρωθὲν ἔχει μένειν παρὰ τῷ διαληφθέντι ἱερῷ ἡμετέρῳ σταυροπηγίῳ τῆς ἁγίας Τριάδος εἰς ἔνδειξιν διηνεκῆ κατὰ παράστασιν μόνιμον.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αωμγ' κατὰ μῆνα Ἰούλιον, Ἐπινεμήσεως α'.

† *Γερμανὸς ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.*

Καισαρείας ***Παΐσιος***
Κυζίκου ***Μελέτιος***
Χαλκηδόνος ***Ἱερόθεος***
Ἀδριανουπόλεως ***Γεράσιμος***
Σερρῶν ***Ἀθανάσιος***
Μαρωνείας ***Ἄνθιμος***
Κεστεντηλίου ***Ἀρσένιος***
Ἡρακλείας ***Διονύσιος***
Νικομηδείας ***Διονύσιος***
Δέρκων ***Νεόφυτος***
Ἰωαννίνων ***Ἰωακείμ***
Μυτιλήνης ***Μελέτιος***
Στρωμνίτσης ***Κωνστάντιος***

---

(105) *Κωδ. Πατρ. Ἀρχειοφ.* ΚΓ' σελ. 59. — Mansi τόμ. 40 σ. 351. —*Ἀρχιμ. Γ. Γρηγορᾶ* ὡς ἀνωτ. σελ. 7.—Ὅρα καὶ σημ. 79.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΥΓΕΙΑ ΤΗΣ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

Μετ' ἰδιαιτέρας ὅλως χαρᾶς ἀναγράφομεν ὅτι ἀποκατέστη πλήρως ἡ ὑγεία τῆς Α. Θ. Παναγιότητος. Τὴν 16ην παρόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐπανῆλθεν ἐκ Χάλκης εἰς Φανάριον. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνταῦθα παρουσίας τοῦ διακεκριμένου Παθολόγου Ἰατροῦ κ. Βλ. Μπένση, Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, οἱ θεράποντες Ἰατροὶ κ. κ. Μ. Κουρεμένος καὶ Ν. Φερμάνογλους ἐξήτασαν μετ' αὐτοῦ ἐν συμβουλίῳ τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, προβάντες εἰς τὴν ἑξῆς ἀνακοίνωσιν :

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνταῦθα παρουσίας τοῦ Ἐριτίμου Καθηγητοῦ Ἰατροῦ κ. Βλ. Μπένση, γενομένης ἐπισταμένης ἐξετάσεως ἐν συμβουλίῳ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ὄχι μόνον οὐδεμία διεπιστώθη ὀργανικὴ πάθησις, ἀλλ' εὑρέθη ἔχουσα ὀργανισμὸν ὑγιέστατον, παρουσιάζοντα μόνον ἴχνη ἐλαφρᾶς ὑπερκοπώσεως, ἐπιβαλλούσης ἐπί τινα χρόνον μετριασμὸν τῆς ἐντάσεως ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ὑψηλῶν Αὐτῆς καθηκόντων.

ΒΛ. ΜΠΕΝΣΗΣ.
Μ. ΚΟΥΡΕΜΕΝΟΣ
Ν. ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥΣ

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἱεραρχίας ἐλήφθη τὸ κάτωθι τηλεγράφημα :

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Φώτιον. Φανάριον.

Ἐκ μέρους συνελθούσης Ἱεραρχίας Ἐκκλησίας Ἑλλάδος ἀπευθύνομεν Ὑμετέρᾳ Θ. Παναγιότητι θερμότατον χαιρετισμόν, ἐπικαλούμενοι θεοπειθεῖς Αὐτῆς εὐχάς.

† Ὁ Ἀθηνῶν **Χρυσόστομος.**

Εἰς τοῦτο διεβιβάσθη ἡ ἑξῆς τηλεγραφικὴ ἀπάντησις :

Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Χρυσόστομον. Ἀθήνας.

Μήτηρ Μεγάλη Ἐκκλησία γηθοσύνως ἐδέξατο χαιρετισμὸν στοργῆς συνεδριαζούσης Ἱεραρχίας. Εὐλογήσαι Κύριος ἐργασίας αὐτῆς.

† Πατριάρχης **Φώτιος**.

ΜΙΚΤΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τοῦ ὁρισθέντος Ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἑρμουπόλεως κ. Νικολάου ἀδυνατοῦντος διὰ λόγους ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων νὰ ἀπουσιάσῃ ἐξ Ἀλεξανδρείας, ἐνεκρίθη ὅπως τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην ἀντιπροσωπεύσῃ ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Οἱ παρὰ τῇ ἐνταῦθα Βαλκανικῇ Συνδιασκέψει Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος ἐπεσκέφθησαν τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου ἐν συνοδείᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαοδικείας κ. Δωροθέου τὴν Μονὴν τῆς Χώρας. Ὁ κ. Α. Παπαναστασίου καὶ πάντα τὰ Μέλη, ἐξέχοντα πρόσωπα εἰς μόρφωσιν καὶ πολιτισμόν, ἔμειναν κατεγοητευμένοι ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ θαυμασίων ἔργων ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς τῆς Μονῆς, ἡ ὁποία ὑπῆρξε περίπυστον ἐνδιαίτημα ἀνδρῶν σοφῶν καὶ ἐπισήμων.

ΤΑΞΕΙΔΙΑ

— Ἐχορηγήθη τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ἡλιουπόλεως κ. Γενναδίῳ ἄδεια δύο καὶ ἡμίσεως μηνῶν μεταβάσεως εἰς Εὐρώπην χάριν μελετῶν.

— Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Σάρδεων κ. Γερμανῷ ἐχορηγήθη ἄδεια μηνιαίας διαμονῆς ἐν Ἀθήναις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Τὴν 29ην παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου ἀφίκοντο ἐνταῦθα οἱ ἐκ τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἀντιοχικῆς Ἐκκλησίας Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται Βόστρων Ζαχαρίας καὶ Ἐπιφανείας Ἰγνάτιος ἐν συνοδείᾳ τοῦ πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Τρύφωνος, οἵτινες καὶ ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῇ Α. Θ. Παναγιότητι ἐν Χάλκῃ καὶ ἐκοινολόγησαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς οἰκείας Ἐκκλησίας.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

Τὴν Κυριακήν, 18 Ὀκτωβρίου, ἐχειροτονήθη εἰς διάκονον ἐν τῷ Ναϊδρίῳ τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πριγκηποννήσων κ. Θωμᾶ ὁ ἐκ τῶν Τελειοφοίτων τῆς Σχολῆς Βασίλειος Καρδαμένης, κατόπιν Συνοδικῆς ἐγκρίσεως ἐπὶ αἰτήσεως αὐτοῦ καὶ εἰσηγήσεως τῆς Ἐφορείας.

ΑΘΩΝΙΑΣ ΣΧΟΛΗ

— Τῷ Σχολάρχῃ τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς, αἰτησαμένῳ τηλεγραφικῶς τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων, διεβιβάσθη κατάλληλον εὐχετικὸν Πατριαρχικὸν Γράμμα.

— Κατόπιν Συνοδικῆς ἀδείας καὶ ἐγκρίσεως ἡ Σχολαρχία τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς ἀνετέθη διὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἡγούμενον τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἱερᾶς Μονῆς Βλατάδων κ. Ἰωακείμ, ἀναπληρουμένῳ ἐν τῇ ἡγουμενικῇ αὐτοῦ διακονίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Παγκρατίου.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Ἐνεκρίθη Συνοδικῶς ἡ ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ἁγίου Ὄρους γενομένη προσωρινὴ ἀντικατάστασις, διὰ λόγους ἀνεπαρκείας, τοῦ Καθηγουμένου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ. Μονῆς Σίμωνος Πέτρας.

ΟΝΟΜΑΤΗΡΙΑ

Διὰ καταλλήλων Γραμμάτων ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνεχάρη τοὺς ἑορτάσαντας Σεβ. Μητροπολίτας Μηθύμνης κ. Διονύσιον (2), Μιτυλήνης κ. Ἰάκωβον, Ἴμβρου καὶ Τενέδου κ. Ἰάκωβον (23), Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Γερβάσιον καὶ Λευκάδος κ. Δημήτριον.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΡΑΧΕΙΑΣ

— Παραιτηθεὶς ἀπὸ τῆς 1ης λήγοντος μηνὸς τῆς θέσεως αὐτοῦ ὡς Πατριαρχικοῦ Ἀποκρισιαρίου παρὰ τῇ Ὀρθοδόξῳ Αὐτοκεφάλῳ Πολωνικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ Καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Βαρσοβίας ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Τραχείας κ. Ἀλέξανδρος, διωρίσθη Μέγας Ἱεροκήρυξ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

—Τῇ Α. Θεοφιλίᾳ αἰτησαμένῃ ἐχορηγήθη ἄδεια διαμονῆς ἐπί τι διάστημα ἐν Βιέννῃ καὶ Ἑλλάδι ἐπὶ περιθάλψει τῆς ὑγείας αὐτῆς καὶ πρὸς συνάντησιν τῶν οἰκείων.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπορρίψασα τὴν αἴτησιν τοῦ ἰατροῦ Γεωργίου Ταχμιντζῆ περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ κατὰ τὴν 18ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ὑπὸ τοῦ καθῃρημένου Ἀ. Βαράκλα τελεσθέντος γάμου αὐτοῦ μετὰ τῆς Μαρίας Σταμελάτου, ἐκήρυξε τὸν εἰρημένον γάμον ἐκκλησιαστικῶς ἀνευλόγητον, ἅτε δὴ ὑπὸ καθῃρημένου τελεσθέντα.